

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 88

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 11 d'abril del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2850/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a relació del president d'AFA amb la Conselleria d'Immigració. 4498
 - 2) **RGE núm. 2871/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió del vol Eivissa-Madrid a primera hora del matí. 4499
 - 3) **RGE núm. 2845/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a modificació del Decret de "trilingüisme". 4500
 - 4) **RGE núm. 2848/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a imputació per presumpta falsedat documental en els expedients expropiatoris a les autovies d'Eivissa. 4501
 - 5) **RGE núm. 2849/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques en relació amb els projectes d'autovies a Eivissa. 4502
 - 6) **RGE núm. 2851/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a la finca pública de Son Real. (Ajornada) 4504
-

7) **RGE núm. 2866/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores a les infraestructures judicials de les Illes Balears. **(Decaiguda)** 4504

8) **RGE núm. 2867/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració amb l'Estat en matèria ferroviària. 4504

9) **RGE núm. 2847/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a incompliment de la Directiva 91/271/CEE. 4505

10) **RGE núm. 2870/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a la web del Govern. 4506

11) **RGE núm. 2868/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte "Aprendre a viure des de la interculturalitat". 4507

12) **RGE núm. 2869/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives de creixement del turisme de creuers. **(Ajornada)**. 4507

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 18/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a la gestió de l'hospital Ca'n Misses. 4507

III. MOCIÓ RGE núm. 2686/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a garanties d'igualtat d'accés a la funció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7607/05. 4515

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 10259/05**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a les mancances dels Jutjats d'Eivissa i Formentera (urgència). 4522

2) **RGE núm. 2417/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de millora de les infraestructures dels centres educatius públics (urgència). 4528

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, començarem pel primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2850/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a relació del president d'AFA amb la Conselleria d'Immigració.

Primera pregunta RGE núm. 2850/06, relativa a relació del president d'AFA amb la Conselleria d'Immigració que formula la diputada Sra. Aina Rado i Ferrando del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, voldríem que ens contestés la pregunta tal i com ve formulada i que és: "quina és la relació del president de l'Associació Familiar amb la Conselleria d'Immigració?"

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

La Conselleria de Inmigración y Cooperación no tiene relación con el presidente de AFA.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sra. Consellera, és bastant increïble que una persona que no té res a veure, que no se li ha promès res, es presenti a una roda de premsa la presentació d'una campanya de la conselleria per un import, per cert, de 60.000 euros. És difícil de creure, sobretot després del que el mateix president d'AFA, gran defensor per altra banda de les polítiques més integristes d'aquest Govern i que ha muntat una campanya, entre d'altres també, incitant a la gent a no pagar impostos, manifestés públicament a la roda de premsa que la seva empresa, no legalitzada en aquells moments, s'encarregaria de la coordinació de la campanya a la que havia accedit a través d'un concurs públic.

És cert, poc després va canviar i va dir que no havia dit el que havia dit. Diu que va acudir a la roda de premsa per

aprendre com es feia. Un senyor que des de què ha arribat a aquestes illes ha rebut subvencions d'aquest Govern per totes i cada una de les iniciatives que ha muntat. Ara diu també que sols es va reunir amb la consellera per veure a quins concursos públics podia accedir. Sra. Consellera, es reuneix vostè amb totes les empreses que tenen possibilitats d'accedir a un concurs públic? Què li ha promès a aquest senyor perquè assegurí que coordinarà futures campanyes?

Sra. Consellera, permeti'm que li digui, la seva conselleria cada dia demostra més a les clares per què va ser creada. Cada dia surten més irregularitats i coses almanco poc clares. A vostè Sra. Consellera, el dret dels immigrants li importen molt poc, li importen els seus vots. I el que és més greu, li importen a qualsevol preu, els vol a qualsevol preu. Miri Sra. Consellera, jo li augur des d'aquest moment, si vostè continua per aquest camí, tindrà un futur encara molt més escandalós que el cas Mapau.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vostè té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Mire usted, puede decir lo que quiera, pero lo que usted erradamente argumenta debería poder probarlo como mínimo. Yo tengo más que demostrado lo que he dado a muchas asociaciones de aquí, sin cobrar absolutamente en toda mi vida nada, nada, cero.

Lo que sí le puedo contestar es que esta conselleria recibe a todo el que pide cita, eso sí. Esta consellera no ha recibido al presidente de AFA porque no se lo ha pedido, si se lo hubiese pedido lo hubiera recibido. Lo cual no quiere decir que no lo haya recibido alguien de esta conselleria.

(Se sent una veu que diu: "ahhh!")

25 asociaciones de inmigrantes... Mire, lo cual no quiere decir que haya pedido una cita con cualquiera y se la haya dado. Pero esta consellera no se ha reunido con él, ni ha hecho ningún negocio con él. ¿Vale?

Lo que sí le puedo decir es que esta consellera ha recibido a 25 asociaciones de inmigrantes con numerosos representantes en cada caso. 20 representantes de casas y centros regionales, 18 asociaciones de ONG, 12 asociaciones de comunidades en el exterior, 4 sindicatos, casi 200 encuentros con inmigrantes particulares y asociaciones y entidades de diversos orden. No habría tenido ningún inconveniente en reunirme oficialmente con el Sr. Pérez Argüelles, al que sí conozco de visto porque me lo han presentado y del cual conozco el trabajo que realiza con relación a los inmigrantes, como por ejemplo el curso de especialista, creación y gestión de empresas para personas inmigrantes a través de la Escuela Superior Balear.

Para su clarificación le repito, esta Conselleria de Inmigración y Cooperación no tiene ninguna relación con el

presidente de AFA. Sí que le puedo decir que me gustan mucho los inmigrantes porque haré por ellos lo que usted jamás habría pensado hacer.

I.2) Pregunta RGE núm. 2871/06, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió del vol Eivissa-Madrid a primera hora del matí.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 2871/06, relativa a supressió del vol Eivissa-Madrid a primera hora del matí que formula el diputat Sr. Diego Guasch i Díaz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els ciutadans d'Eivissa i Formentera des de fa uns dies estan patint la supressió del vol directe Eivissa-Madrid a primera hora del matí i això està suposant, tan a particulars com a empresaris, haver de passar nits a Madrid per poder fer qualsevol tipus de gestió administrativa, sanitària o d'altre caire. Assistim davant aquesta supressió i davant la (...) del Ministeri de Foment, que manté la precarietat de les connexions aèries amb la península.

Per això demanam a la consellera de Transports del Govern balear, quines accions pensa prendre l'Hble. Consellera de Transports davant la recent supressió del vol Eivissa-Madrid a primera hora del matí, efectuat per la companyia aèria Spanair des del dia 27 de març?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques i Transports.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo crec que la supressió del primer vol d'Eivissa cap a Madrid, a les 7,40, no fa més que confirmar el progressiu deteriorament que en matèria aèria estam patint i l'escassa sensibilitat que des de l'administració de l'Estat estan mantenint. Aquesta supressió no només és una supressió d'un vol que fa unilateralment una companyia, sinó que a més implica que els eivissencs i formenters no puguin anar i tornar el mateix dia des de Madrid. Un problema que fa anys que pateix Menorca i que ara pateix que també, per desgràcia, patirà Eivissa.

Tot això posa en evidència tot allò que vostè coneix perfectament, tot allò que venim reclamant des de la mesa del transport aeri de les Illes Balears, que Menorca i Eivissa necessiten una declaració de servei públic durant la temporada baixa perquè no podem estar pendants d'allò que en cada moment decideixin les companyies aèries.

Jo crec que és una pena sobre aquesta qüestió, començant per l'incompliment de la declaració de servei públic entre illes, totes les institucions de les Illes Balears, tots els representants de la societat civil, empresaris, sindicats, tots estiguem d'acord i en canvi, des de l'administració competent s'està tolerant una situació que per desgràcia s'agreuja, si almanco se solucionés, però per desgràcia s'agreuja.

Crec que no ens queda més remei que pressionar tot el que faci falta perquè de poc ens serveix el descompte aeri, és un esforç important, però de poc ens serveix si després no hi ha freqüències, o pugem les tarifes perquè se permeten incompliments de la declaració. Continuarem pressionant des de tota la societat civil de les Illes Balears i més, si tenim en compte totes les grans promeses que ens feien a cada illa, pareixia que s'havien de resoldre tots els problemes i ara pareix que hi ha un silenci sepulcral.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2845/06, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a modificació del Decret de "trilingüisme".

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 2845/06, relativa a modificació del Decret de trilingüisme que formula el diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ja fa 15 dies vaig fer una pregunta en el plenari sobre aquest mateix tema i com que vostè no hi era, em va contestar el conseller de Turisme i ens va dir que vostè escoltava moltíssim la comunitat educativa i que la tenia molt en compte a l'hora de governar.

Bé, jo vaig posar-ho en dubte. Però si ho donam per bo, llavors li hem de demanar, si tant escolta la comunitat educativa, pensen modificar l'anomenat Decret de trilingüisme, tal i com li han demanat entre d'altres els sindicats de l'ensenyament, CEAPA, la Patronal Catòlica, la Confederació de Pares d'Alumnes de Centres Catòlics, la pròpia Universitat de les Illes Balears i ara, fins i tot, un informe de la comissió d'ordenació del Consell Escolar de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament moltes veus s'alcen fent consideracions diverses i variades sobre aquest projecte de decret, en el meu mode de veure, unes més autoritzades que les altres i unes més ben fonamentades que les altres. Totes seran preses en consideració. En aquest moment hi ha un procés d'anàlisi de

tota aquesta documentació, de totes aquestes al·legacions, tots aquests dictàmens, per veure quines coincidències hi ha globalment i en quin sentit seria convenient o no reformar aquest decret. Però naturalment és una decisió que costa temps prendre-la i que ha de ser fruit d'un anàlisi racional, no de la pura improvisació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. Conseller, a mi me sembla que allò que ha estat fruit de la improvisació ha estat aquest decret. Vostè ara, pel que diu aquí, sembla que es prepara per rectificar, però fa mal fer de bomber quan un ha encès primer el foc. Si diuen que rectificar és cosa de savis, però és molt més de savis no tenir la necessitat de rectificar.

Vostè tenia tots els mecanismes, totes les possibilitats de no aixecar la polèmica que ha tornat aixecar, com cada vegada que vostè fa qualque nova legislació. Si la seva intenció era millorar l'aprenentatge de l'anglès, per què no es va reunir prèviament amb els distints sectors i els va proposar que trobessin entre tots les millors mesures per aconseguir aquesta millor capacitat lingüística? Per què no va parlar amb els professionals? Per què no va cercar un sistema entre tots i per a tots? Tant li costa a vostè parlar amb la gent, amb els ensenyants, els professionals? És tan estrany que un conseller d'Educació tengui en compte criteris pedagògics abans de posar normativa damunt la taula?

Jo crec que açò ho hagués fet un responsable educatiu amb una certa, diguem-ho així, responsabilitat davant el món que li afecta, el món de la comunitat educativa. Vostè no ho ha fet així, ha encès el foc i ara l'ha de pagar, com pugui. Fent un decret, que des del punt de vista pedagògic no té cap fonament, és un esguerro perquè crea discriminacions. Des del punt de vista lingüístic encara és pitjor perquè discrimina la llengua catalana. No té en compte experiències que hi havia damunt aquest tema.

A mi el que em preocupa més és que davant d'açò, crec que la seva intenció no era potenciar la competència lingüística en anglès. La seva intenció era afavorir uns quants centres molt concrets que li havien demanat que li llevés del damunt allò que per a ells és una nosa, ensenyar en català. I això és el més preocupant que vostè està emprant en contra de l'educació els seus decrets...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, amb tots els respectes, discrep del seu punt de vista. Nosaltres parlem amb tothom i

escoltam a tothom. I se pot suposar que el Decret de trilingüisme no l'he redactat jo un hora baixa de bogeria, com vostè pareix plantejar. És fruit d'una reflexió molt profunda, que té molt a veure dins el context sociopedagògic en què es troben les Illes Balears. Un context allà on la majoria de comunitats autònomes el fet del bilingüisme castellà-anglès és ja una realitat absoluta i aquí anam per darrera aquesta situació. L'únic que pretén el Govern és reparar aquesta situació, modificar aquesta situació que és dolenta per als nostres estudiants.

Naturalment és molt fàcil dir que el conseller provoca incendis. El que provoca incendis és vostè i els qui escriuen articles en els mitjans de comunicació que acaben dient: "el món educatiu es mereix uns governants que no empri els problemes de l'ensenyament per aconseguir objectius inconfessables". És vostè, qui prenen foc a la situació són vostès i alguns com vostè que amb una actitud, sincerament respect, però no compartesc i un puntet totalitari, prenen foc a aquestes situacions dins els centres escolars...

(Remor de veus i aplaudiments)

Sí, i estan fent una batalla que perdran. Estan armant una batalla sobre aquest tema que jo els vaticín que perdran davant l'opinió pública. L'opinió pública a les Illes Balears és una opinió pública tolerant, que vol una millor educació per als seus fills, que vol que els seus fills també tinguin coneixements en una llengua estrangera perquè és un instrument per al seu futur. Per tant, donaran suport, sense cap dubte, a les polítiques d'aquest Govern.

Me sap greu perquè nosaltres no apagam incendis més que els que vostès provoquen. Aquesta és la realitat de la situació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 2848/06, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a imputació per presumpta falsedat documental en els expedients expropiatoris a les autovies d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 2848/06, relativa a imputació per presumpta falsedat documental en els expedients expropiatoris a les autovies d'Eivissa que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, fa pocs dies que s'ha produït la imputació per un presumpte delictes de falsedat de càrrecs del Partit Popular, concretament un regidor del Partit Popular i dos funcionaris de la seva conselleria. Sra. Consellera, la meva pregunta és molt concreta i al contrari

d'allò que vostè va dir la setmana passada, que aquests casos estan arxivats, això no és cert, divendres varen declarar com imputats aquestes persones. I en el mes de maig n'ha de declarar una més com imputada de la seva conselleria, Sra. Consellera.

La meua pregunta és molt concreta i li demanaria que no se surti per la tangent i em comenci a parlar d'altres actes d'altres expedients dels Tribunal Superior de Justícia, que han permès entrar a la conselleria a diferents finques per procedir a l'expropiació. Només faltaria que l'administració pública no pogués tramitar un expedient expropiatori. El que passa és que això s'ha de fer bé. És molt greu que la seva conselleria estigui acusada de falsedat documental, és a dir, per un il·lícit penal, no per irregularitats administratives.

Quina és la seva opinió Sra. Consellera i quina implicació hi té vostè? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques i Transports.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, l'opinió de la consellera davant la imputació de distints funcionaris de la conselleria, és que aquests funcionaris mereixen un premi per la seva actuació professional i responsable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Consellera. Crec que aquesta burla a la justícia quan hi ha dos jutjats, concretament: Instrucció 4 d'Eivissa i Instrucció 2 d'Eivissa, que han imputat persones de la seva conselleria, que vostè digui que se'ls ha de donar un premi i sembla ser que vostè està incitant a cometre il·lícits penals, això Sra. Consellera és molt greu.

Diu l'acte del Jutjat d'Instrucció 2: "*procede admitir a trámite la querrela -contra la seva conselleria-, en base a la disparidad de las actas previas de ocupación y de los documentos aportados bajo la fe de notario*". És a dir, actes notariais. Sra. Consellera, si vostè ha dit tot això per incompetència, hauria de dimitir. I si ho ha fet encoratjant a fer diferents infraccions penals, encara més hauria de dimitir Sra. Consellera.

Vostè Sra. Cabrer, Matutes i Palau estan acabant amb la tranquil·litat i la pau a l'illa d'Eivissa...

(Remor de veus)

... i el que és més greu, estan acabant amb el nostre atractiu territorial i ambiental. Sra. Consellera, rectifiqui les seves paraules perquè en cas contrari haurem d'entendre que està encoratjant que se cometin infraccions penals en els expedients expropiatoris que està gestionant la seva conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Pel que es veu havia d'arribar un altre Costa en aquest Parlament per perseguir els funcionaris del Govern i que tan malament els va anar l'anterior legislatura.

(Algunes rialles)

Miri, vostè ha de dir la veritat. Vostè què defensa? Que uns funcionaris que anaven casa per casa, aixecant actes prèvies, amb els anti-autovia darrera que els insultaven, perquè 3 finques seguides per una distància de 70 metres, varen posar la mateixa hora, les 13 hores. Això per a vostès és una falsedat documental i per això s'ha de perseguir els funcionaris del Govern de les Illes Balears?

(Remor de veus)

Per favor Sra. Costa! Jo li he de dir que és una vergonya que el Partit Socialista s'estigui alineant amb aquestes postures i li ho dic seriosament. Fa 6 dies que un tribunal de 3 magistrats, la Sala del Contenciós, va dir textualment: "*condena en costas por mala fe y temeridad, toda vez que constituye un fraude procesal afirmar hechos que se sabe que son falsos, para así engañar a esta sala*".

Vostè s'aliena amb aquestes postures, no creu Sra. Diputada, ara seriosament, que el PSOE s'hauria d'apartar clarament d'aquesta línia, una línia que enganya el Tribunal de Justícia, ho diu clarament, "*la Sala se ha sentido engañada manifiestamente y por temeridad*". Una línia que no obeeix a resolucions judicials, que ens permet entrar a totes les finques, fins i tot a Can Malalt, una finca que el mateix jutge va aixecar, a Ca Na Paieva i vostès no obeeixen. Una línia que ahir mateix, a la filla del President del Consell Insular d'Eivissa, varen atacar el seu domicili i que fa que la Guàrdia Civil hagi d'intervenir. Vostè no creu que clarament s'haurien de desmarcar d'aquesta línia?

Jo els don un consell, crec que clarament el Partit Socialista s'hauria de desmarcar. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 2849/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques en relació amb els projectes d'autovies a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 2849/06, relativa a responsabilitats polítiques en relació als projectes d'autovies a Eivissa que formula la Sra. Diputada Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, ante todo nuestro partido y nuestro grupo está totalmente en contra de cualquier acto violento que se lleve a cabo y esto lo decimos aquí y lo decimos en la calle y usted no hace más que repetirlo. Así que haga el favor de dejar de decirlo o si tiene pruebas, presente una denuncia en los juzgados, porque estamos hartos de escuchar las mismas palabras de su boca. Esto en primer lugar.

Además le digo una cosa Sra. Consellera, la situación que se está viviendo en Ibiza por la ejecución de estas autovías proyectadas por ustedes y rechazadas por un buen número de ciudadanas y ciudadanos, nunca se había visto en esta isla. Una isla que si se ha caracterizado por alguna cosa es por su talante y que a día de hoy y debido a la prepotencia, a su actitud por no escuchar a la gente, han decidido decir basta ya! No aguantamos continuar con una situación y ver como un territorio se está deteriorando como se está llevando a cabo este deterioro.

Por lo tanto, Sra. Consellera, nosotros y teniendo en cuenta que el consell dice que usted es la responsable de los proyectos que se ejecutan en Ibiza le preguntamos, ¿piensa asumir la consellera su responsabilidad política ante la grave situación social y territorial que se ha generado a raíz de los proyectos de autovías que se están ejecutando en Ibiza?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Estic contenta que el PSOE se desmarqui de la violència, però que ho demostrï amb fets i que no acusi a funcionaris dins aquest Parlament, que estan en una imputació. I no persegueixin funcionaris que han fet la seva feina professional i responsablement. Per això han de ser clars.

Segona qüestió, la greu situació social i territorial que hi ha a l'illa d'Eivissa és responsabilitat política dels partits polítics, o plataformes, que aplaudeixen enganyar els jutges, que aplaudeixen que se desobeeixin els tribunals i no s'abandonin les finques, o que inciten de qualsevol forma a la violència. Jo crec que el Govern i la conselleria estan actuant sempre dins la legalitat, ho estan dient tots els tribunals de justícia de totes les instàncies judicials i vetllarem perquè a Eivissa mai guanyin els violents. És la nostra responsabilitat democràtica.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada té la paraula.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sra. Consellera, está claro que usted no se ha enterado, son los juzgados los que están planteando esta situación, los juzgados, no nosotros. Esto en primer lugar.

Y por otro lado, no nos sorprende en absoluto su respuesta. Sra. Consellera, la responsabilidad no es para nada una de sus atributos, está más que claro. Se lo he dicho antes y se lo vuelvo a repetir. Si usted tuviera un poco de decencia política sería capaz de ir y escuchar a las personas, de ver que existen otros proyectos que son posibles, que no significa el deterioro que está suponiendo, que no significa el caos circulatorio Sra. Consellera, la planificación es un desastre. Están ejecutando 3 obras al mismo tiempo en 3 de las principales vías de la isla. Están llevando a cabo unos cambios continuos de los trazados alternativos. Ahora se les ocurre desviar toda la circulación por Playa d'En Bossa, con retenciones a día de hoy de más de media hora y no ha empezado la temporada turística. Cuando empiece toda la circulación de Ses Salines será un caos total.

¿Y ustedes dice que están llevando bien su trabajo? Es un verdadero desastre. Y usted, como está aquí, no lo vive, pero los ciudadanos y residentes de islas sí lo vivimos, lo vemos y lo sufrimos. Y es el comentario generalizado en la calle Sra. Consellera, que el Govern balear está llevando a cabo una ejecución de las obras fatal, criminal y que además los ciudadanos le exigen a usted la responsabilidad política. Insisto, y si tuviera un poco de decencia política lo que tendría que hacer Sra. Consellera es dimitir...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ja havia parlat un minut quan li he llevat el temps. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, estic contenta que almanco el greu desordre social que hi ha a Eivissa no l'atribueixi al Partit Popular i hagi canviat la seva rèplica i només xerri de l'execució d'obres. Estic contenta de què almanco tot el que passa a Eivissa és responsabilitat d'ex-consellers, com Fany Tur que diu: "*sin antdisturbios no podrán hacer las obras en Ibiza*".

Vostè entendrà que per a una Conselleria d'Obres Públiques amb persones com Fany Tur, gent que se tira per les carreteres, per dins sèquies, amb els obrers que estan en perill per l'actuació d'aquestes plataformes, en aquesta situació vostè entendrà que no és fàcil.

A mi el que m'agradaria és que quedés clara la postura del PSOE, que vostès condemnessin totes aquestes actuacions. Clar

Fany Tur, ex-consellera del pacte quina vinculació hi ha? No condemnen aquestes declaracions. Ella ens està amenaçant i ens està dient que "*sin antdisturbios no podrán hacer las obras en Ibiza*".

(Remor de veus)

Per tant, jo crec que el Partit Socialista...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...hauria d'aplaudir clarament el Govern per no permetre que determinats límits democràtics...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor. Pregaria silenci. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Ja dic, crec que vostès haurien d'aplaudir el Govern i el consell per no permetre que se ultrapassin determinats límits, que és el que està passant en aquest moment a Eivissa. Allò que és la part d'execució d'obres, no se preocupi que estan ben duites, estan ben controlades, estam informant el sector turístic i hi haurà les molèsties de les obres. Si totes aquestes plataformes no hi fossin, evidentment, seria molt més senzill i hi hauria molta més seguretat per a tothom.

Però ja dic, el que vull és que quedi clar en aquest Parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies.

(Aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 2851/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a la finca pública de Son Real.

EL SR. PRESIDENT:

La sisena pregunta queda ajornada.

I.7) Pregunta RGE núm. 2866/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores a les infraestructures judicials de les Illes Balears.

Setena pregunta RGE núm. 2866/06, relativa a millores a les infraestructures judicials de les Illes Balears que formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

Aquesta pregunta decau.

I.8) Pregunta RGE núm. 2867/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració amb l'Estat en matèria ferroviària.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 2867/06, relativa a col·laboració amb l'Estat en matèria ferroviària que formula el diputat Sr. Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Poc després de dia 14 de març de l'any 2004, el PSM va presentar una proposició no de llei a la Comissió d'Ordenació Territorial, allà on demanava que el 2%...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

...de les inversions estatals en matèria ferroviària se destinessin a les Illes Balears. Aquesta quantitat, aquest 2%, sumaven uns 800 milions d'euros.

Aquesta proposta del PSM se va aprovar per unanimitat, després d'una tocata i fuga memorable d'alguns diputats socialistes. Ara pareix que s'han tornat obrir negociacions per firmar un conveni amb el Ministeri de Foment.

Voldria demanar al Govern a veure com van aquestes negociacions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern. Pregaria un poc de silenci per favor, si són tan amables.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, rectificar el peticionari perquè pareix ser que la firma del futur conveni ferroviari no serà amb el Ministeri de Foment, la

negociació des del primer moment serà amb el Vicepresident i ministre d'Economia.

Des de l'any 2004 hem tengut dues reunions amb el Sr. Antich i el seu equip del PSIB-PSOE per poder arribar a un acord en matèria ferroviària, acord que tenim tancat. Hem fet dues reunions amb la ministra i el secretari d'Estat de foment. Curiosament no ens varen dir a cap d'aquestes reunions que ells no eren els competents. Hem presentat 4 escrits, 4 cartes adreçades al Ministeri de Foment i que no ens han contestat, però dia 30 de març a la reunió que varen tenir els 3 consells insulars, la vicepresidenta i la consellera d'Obres Públiques, quan va tornar plantejar per cinquena vegada després d'un any i mig, aquest tan necessari conveni ferroviari pre-pactat amb el Partit Socialista de les Illes Balears, el secretari d'Estat, el Sr. Morlán, ens va dir que no era el competent en matèria ferroviària, ho era per a tot Espanya, però no per a les Illes Balears. Lamentava no haver-nos contestat en dos anys i que el competent era el ministre d'Economia.

Per tant, en 24 hores la Vicepresidenta va emetre escrit de petició al Vicepresident Primer i ministre d'Economia, per tal de poder celebrar aquest conveni ferroviari. Ens hem posat en comunicació telefònica amb el Ministeri d'Economia i no tenc cap dubte, per les converses que he mantingut, que abans de començar l'època estival tendrem una reunió amb el Sr. Solbes i tampoc tenc cap dubte que amb el suport de la major part de la ciutadania de les Illes Balears tendrem un conveni ferroviari que fa dos anys que demana aquest govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull a la sala)

I.9) Pregunta RGE núm. 2847/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a incompliment de la Directiva 91/271/CEE.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 2847/06, relativa a incompliment de Directiva 91/270 de la Comunitat Europea, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, voldria dir en primer lloc que encara hi ha moltes zones urbanes a les Illes Balears que no tenen, no disposen de xarxa de clavegueram, i per tant el que es refereix a la recollida, el tractament i l'abocament d'aigües residuals no es fa com caldria. Aquesta situació suposa un greu problema tant per la manca d'un servei prioritari per als ciutadans com pels efectes negatius sobre el medi ambient i la contaminació que genera als aqüífers i a la mar.

La Directiva europea 91/271 de la Comunitat Econòmica Europea, sobre tractament i abocament d'aigües residuals urbanes i industrials, obliga que a partir d'1 de gener del 2006

aquesta situació ha d'estar solucionada. Per això, per quin motiu o quins motius s'incompleix aquesta directiva sobre recollida, tractament i abocament de les aigües residuals?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, l'únic que li puc dir és que aquest govern posa ordre allà on no n'hi havia, i no tenc la impressió en cap moment que no tenguem les coses en marxa per complir. L'únic que li puc dir és que complir a dia 31 de desembre de l'any 2005 implicava també complir altres processos que havien de ser el 2000, el 2001, el 2002, el 2003 i el 2004, i en aquest moment jo no tenc coneixement que hi hagi municipis de més de 2.000 habitants, que són als que fa referència, que no tinguin en vies de solució o que ja no estigui arreglat el problema.

Parli més clar, si pot ser. Gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, es veu que vostè es passeja poc; això que sempre diu que parla amb tothom. Idò hi ha encara moltes zones urbanes, urbanes, que no disposen de clavegueram ni disposen de recollida, tractament i abocament d'aigües residuals com pertoca. Si no ho sap cerqui-ho, que vostè és el responsable i qui ho ha de fer.

En segon lloc vostè governa i, per tant, és vostè que ha de cercar les solucions ara. La directiva se li ha acabat i el seu obligat compliment és a partir de dia 1 del 2006. Si torna al passat jo també hi tornaré: vostès varen governar del 91 fins al 99; per tant han tengut les responsabilitats durant 14 anys o, perdó, 11 anys, amb la qual cosa no vengui ara a dir que el pacte no va fer el que havia de fer, que ara no tenim de temps de repassar i dir el que competia a cadascú, però allò cert és que vostès varen governar durant molts d'anys per fer-ho.

I en tercer lloc li he de dir que les competències en medi ambient són del Govern de les Illes Balears. El tema de les aigües depurades és un tema de primera magnitud, és un tema prioritari en temes ambientals i en tema de servei per a la ciutadania. La directiva els ho deixa molt clar. Jo només els dic, Sr. Conseller i senyors del Govern, que si tanta història han fet d'endeutar-se per fer autopistes innecessàries, facin el que trobin però arreglin un problema que va per davant de fer infraestructures innecessàries, un conveni que costarà quasi més..., no diré els milions, quasi 1.000 milions d'euros, mentre

en temes de clavegueram encara estam per darrere de molts d'indrets que, com dic, és obligatori el seu compliment...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Per tant facin el que toca..., facin el que toca...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada..., Sra. Diputada... Sra. Diputada, per favor. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Es nota que hi ha gent que ha de començar a fer punts i realment s'oblida que han passat quasi tres anys menys un mes i 12 dies de legislatura. Miri, per cada euro... Jo no he parlat d'enrere, eh?, però ara n'hi parlaré. Per cada euro que vostès varen invertir els darrers quatre anys nosaltres n'invertim 2,5. Si vol saber xifres globals, varen invertir 81 milions d'euros en 4 anys; a nosaltres ens falta un any, un mes i 15 dies i n'hem invertit 197, un 141%, per començar, sense ecotaxa.

(Alguns aplaudiments)

Sense fer propaganda verda, que no serveix per a res.

(Remor de veus)

L'altra qüestió: la qualitat d'abocament d'aquestes Illes Balears l'any 2003, que és per la qual cosa es mesura la directiva europea 91, era d'un 69,36% respecte als 41 milions de metres cúbics que depurava; avui, amb 43,5 milions de metres cúbics que depuram, el nivell és del 92% de qualitat.

Sra. Rosselló, vostè mai no ha estat regidora. Ha de saber que a la Llei de bases de règim local el clavegueram toca als ajuntaments, i una persona que seu al Parlament ha de saber de qui són les competències; si no, que no hi seguei, així de clar.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

L'altra qüestió..., l'altra qüestió: hem hagut de legalitzar tots els emissaris terrestres perquè no n'hi havia cap legalitzat, cap ni un, ni començats els expedients, que havien d'estar acabats dia 1 de gener del 2004. Li tocava a vostè. Més li diré: dels submarins que havien d'estar acabats dia 31 de desembre del 2002, no hi havia cap expedient iniciat, els 28 expedients d'emissaris marins de la comunitat balear estan en aquests moments al Ministeri de Medi Ambient. Sra. Rosselló, li tocava a vostè. Però li diré: li acab de passar un full on queda claríssim que no hi ha cap nucli urbà de 2.000 habitants...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

...que no compleixi la directiva. Té els papers i els pot donar a la premsa, si vol. Gràcies.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 2870/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a la web del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 2870/06, relativa a novetats a la web del Govern, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, president. Sr. Conseller, en el afán por modernizar la administración y hacerla más accesible a los ciudadanos, ¿qué novedades ha incorporado la conselleria en la web del Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, com vostè sabrà una dels objectius ja dit de la Direcció General de Tecnologia és que dintre de l'àmbit de l'administració pública es faciliti al màxim el desenvolupament de l'administració digital, en definitiva, de l'administració sense papers, amb la finalitat que els ciutadans tinguin una relació més fàcil amb l'administració, que li facilitem la relació.

El canvi de versió a què vostè feia referència de la web s'emmarca dintre aquest objectiu d'administració digital dintre el programa 1, i té com a finalitat apropar l'administració al ciutadà, que pugui prestar un servei desitjat a través d'internet, que pugui acudir més a internet. És constatable que cada dia hi ha més ciutadans que acudeixen a aquesta via, per aquesta via es posen en contacte amb l'administració autonòmica 700.000 visites mensual, és a dir, que cada mes tenim més de 700.000 consultes a través de l'administració electrònica.

Dintre de les principals novetats que vostè em demana que s'han introduït jo li destacaria en primer lloc la millora de la seguretat. L'antiga versió de la web del Govern, feta pel govern anterior del pacte de progrés, tenia una doble versió, una per a discapacitats i una normal. Nosaltres hem fet un procés ja per accedir amb una única versió que unifica els dos criteris i que

no hi hagi la doble versió, que ja no és el que es demana actualment. És a dir, que la nova web compleix totes les recomanacions de l'organisme internacional encarregat d'establir les recomanacions o pautes per considerar que la informació continguda sigui una web accessible. És a dir, que ha millorat aquesta funció per a temes dels discapacitats, tant físics com tecnològics.

Una altra millora és de disseny gràfic, és a dir, és un disseny molt més intuïtiu i amb un enfocament més emocional. Es potencien tots els aspectes visuals, diria jo.

Un altre tema molt important a la nova web és l'organització per matèries. L'anterior web feta per l'anterior govern estava emmarcada en un concepte d'administració, de funcionari, per conselleries. És a dir, els ciutadans no tenen per què saber quina matèria és competència de cada conselleria i aqueixa nova web està enfocada totalment per matèries, i que la navegació és molt més fàcil perquè el ciutadà va a la matèria que li interessa i que pot estar a una conselleria o a una altra; hi ha temes que poden estar dintre d'Agricultura, o dintre de Medi Ambient, i ell va directament a aquesta matèria i li apareixerà conjuntament, estigui dintre la conselleria que estigui. És a dir, és una web pensada, enfocada al ciutadà i no des del punt de vista d'administració.

També un altre tema important és la creació de *microsites* especialitzades perquè sigui molt més fàcil. En definitiva, es tracta d'una web més enfocada al ciutadà...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 2868/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte "Aprendre a viure des de la interculturalitat".

Onzena pregunta, RGE núm. 2868/06, relativa a projecte "Aprendre a viure des de la interculturalitat", que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, aquest govern sempre ha dit, i de fet ho està demostrant cada dia, que una de les seves apostes fortes dins l'àrea social és treballar fort per a la plena integració de totes les persones que han vingut d'altres països, de totes les persones immigrants, i a més està fent aquesta aposta no només des de la conselleria que vostè dirigeix, sinó també d'una forma transversal des del moltes conselleries. Un exemple és el programa "Viure des de la interculturalitat" que s'ha posat en marxa conjuntament entre la Conselleria d'Educació i Cultura i la Conselleria d'Immigració i Cooperació.

Voldríem saber des del Grup Parlamentari Popular quines són les característiques d'aquest projecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. La característica del proyecto puesto en marcha desde la Conselleria de Educación y Cultura y la Conselleria de Inmigración y Cooperación es la edición de un material autobiográfico que supone una herramienta de comunicación intercultural, un nexo de unión entre el pasado y el presente entre diferentes generaciones y países, donde el lector podrá encontrarse con poemas que le permiten después expresar desde sus propios orígenes los sentimientos que en la actualidad tiene, como diferentes aspectos en su entorno, las Islas Baleares.

Su distribución se hace en centros de enseñanza, comunidades educativas y tejidos asociativos. Consta de 41 fichas que sugieren desde la lectura de los poemas de Ana María Servera una orientación al lector para expresar sus sentimientos desde la introspección personal.

Posteriormente las manifestaciones resultantes de estos trabajos serán dadas a conocer a través de una exposición donde el resultado de las expresiones pueden ser en cualquier manifestación artística: escritura, pintura, música, escultura, etc. La edición de este material y las actividades posteriores cumplen con nueve objetivos de los tres ejes del segundo Plan integral de atención a las personas inmigrantes: educación, igualdad de trato y de participación e interculturalidad y convivencia.

Gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 2869/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expectatives de creixement del turisme de creuers.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 12 queda ajornada.

II. Interpel·lació RGE núm. 18/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a la gestió de l'hospital Ca'n Misses.

Per tant passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 18/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a gestió de l'Hospital de Can Misses. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la gestió de l'Hospital de Can Misses, des que governa el Partit Popular, que va nomenar la nova gerència, s'ha caracteritzat, des del nostre punt de vista, pel sectarisme envers els treballadors

sanitaris i les seves organitzacions, per les contractacions irregulars, per la manca d'un projecte de futur d'aquest hospital i per la mala utilització dels recursos econòmics, i també pel desviament d'aquests cap a la medicina privada.

Diverses vegades hem tractat en aquest parlament aspectes concrets d'aquesta gestió. Amb aquesta interpel·lació i amb la moció que farem posteriorment tractarem d'analitzar una mica més globalment la gestió hospitalària feta pel Partit Popular, així com les actuacions que nosaltres consideram necessàries perquè l'Hospital de Can Misses pugui afrontar els reptes de futur en millors condicions.

Començarem per analitzar les relacions del gerent amb el personal sanitari i amb els sindicats. Des d'un principi s'ha caracteritzat per l'enfrontament amb la junta de personal i per l'eliminació d'aquells professionals que no combreguin amb la línia política o personal del gerent, amb el que podríem considerar com una autèntica persecució política i sindical. Per a aquest objectiu s'han utilitzat diversos mitjans: amortització de places, dissolució de serveis o destitució directa.

Sense voler ser exhaustiu podem citar la destitució del cap d'Informàtica, que havia posat en marxa la telemedicina, que es va fer també en contra de l'opinió del cent per cent del personal d'aquest servei i del 80% de l'estament mèdic -m'estic referint a gent que va signar en contra d'aquesta destitució-; també el cap de servei de medicina interna o la coordinadora de salut mental. D'aquesta depuració no s'ha salvat ni el bibliotecari. L'última destitució, la del cap de cirurgia, que també ha tengut la solidaritat de tot el seu servei, es va fer sense cap justificació i com a venjança per haver denunciat el desviament de pacients cap a una clínica privada. També hem de tenir en compte que aquest mateix professional ha concursat en el concurs per cobrir aquesta plaça i s'ha fet un jurat per impedir que pogués guanyar-la; no s'ha dubtat a posar clàusules il·legals a les bases d'aquest contracte i s'ha assegurat la vinculació del jurat i també del cap d'aquest servei que ha resultat elegit amb la medicina privada. A tot això hauríem d'afegir aquells professionals que no han estat destituïts, però que han deixat la seva responsabilitat per culpa del clima laboral que s'ha creat a l'hospital, com és el cas dels coordinadors d'equips d'atenció primerenca o de MIR.

Pel que fa a la junta de personal i als sindicats, com ja li vaig dir, Sra. Consellera, a principi de legislatura, s'ha generat un grau de crispació desconegut fins ara, crispació que no ha disminuït, sinó tot el contrari: fins i tot el gerent ha aconseguit enfrontar-se a l'únic sindicat que li havia donat suport anteriorment. Aquest gerent es nega de manera sistemàtica a facilitar informació, informació que té l'obligació de facilitar a determinats sindicats, ja dic, s'hi nega de manera sistemàtica. Es multipliquen les denúncies davant la Inspecció de Treball, que també de manera sistemàtica dona la raó als sindicats. Davant la clamorosa falta de negociació i fins i tot de diàleg ha posat denúncies davant del mateix jutjat d'instrucció i es planteja un contenciós per demanar la tutela efectiva de la llibertat sindical.

A part d'això, la Gerència contracta professionals per al servei de cures pal·liatives al marge del procediment legal, com han dictaminat el jutjat contenciós i posteriorment, davant un

recurs, la mateixa sala contenciosa, amb l'agreujant, Sra. Consellera, que una de les persones contractades manté vincles molt estrets amb el gerent. Però ni amb sentències fermes no corregeix la seva actitud: s'han tornat contractar les mateixes persones i pel mateix sistema irregular.

Ara sí, es tracta que això no tenguí la màxima difusió: s'ha segregat a l'Hospital de Can Misses el número de la revista *Salut i Força* que es feia ressò d'aquests fets.

També tenim el cas dels pediatres que treballaren sense contracte i que foren pagats -no hi havia contracte i no es podien pagar dels recursos ordinaris- foren pagat amb càrrec als recursos de formació. També podríem parlar del cobriment sistemàtic de llocs de feina de caràcter permanent amb contractes precaris mentre es fan contractacions fixes, per exemple en immunologia, sense tenir assignat cap lloc de feina.

Pel que fa al Servei d'Informàtica, a partir del cessament del seu responsable s'observa una preocupant manca de criteri que ha portat a la compra de material duplicat o innecessari, tal vegada perquè s'ha deixat en la pràctica de tenir l'Hospital de Son Dureta com a hospital de referència i s'ha passat a dependre de la Fundació Son Llàtzer, que té un responsable d'aquesta àrea emparentat amb algun membre del Govern.

En la necessària adequació i ampliació de l'hospital s'observa una manca de criteri i de projecte de futur. El mateix passa pel que fa a la cartera de serveis. Acaben d'inaugurar pediatria, la modificació i la remodelació de pediatria: augmenten la superfície però no s'augmenta el personal. Es construeix un nou edifici per al servei de diàlisi situat fora de l'edifici principal, a escassa distància, i no s'aprofiten aquestes obres, tal com s'havia demanat per part dels professionals, per situar-hi a sobre els nous quiròfans; es tracta d'un annex en planta baixa que ni tan sols no ha previst la substitució dels aparcaments eliminats. Aquí crec que no hi havia..., realment no es pot dir que hi hagués cap problema tècnic, que això no s'hagués pogut resoldre.

Bé, aquesta manca de criteri és especialment greu en relació al bloc quirúrgic, una manca de criteri que, a més, beneficia la clínica privada, que s'emporta la major subvenció pública de totes les illes, una subvenció que no fa més que augmentar, una clínica privada a la qual es recorre per fer intervencions mentre estan infrautilitzats els recursos de l'hospital. La crònica d'aquesta infrautilització resulta tragicòmica: davant la sol·licitud del sindicat mèdic que s'utilitzassin els quiròfans a la tarda, el gerent diu que no disposa de finançament; vostè, Sra. Consellera, diu que les intervencions a clíniques privades són un 80% més barates, però s'acaba acceptant la petició del sindicat mèdic. Com quedam? Independentment de tot això els quiròfans necessiten urgentment una reforma i ampliació, com també és necessari augmentar el nombre de llits d'hospitalització, ja que de res no serveix augmentar les intervencions si després no disposam de llits on ubicar els pacients operats. S'ha perdut una magnífica oportunitat de situar els quiròfans fora de l'edifici principal però connectats amb ell. S'ha optat per una solució que suposarà fer obres en una part del bloc quirúrgic mentre l'altra continua en funcionament per fer uns quiròfans provisionals a una altra

planta, amb el que això suposa de molèsties i d'augment de la despesa i de personal.

Però nosaltres pensam que hi ha alternatives, que es pot fer un nou bloc quirúrgic al marge de l'actual i que es pot augmentar el nombre de llits utilitzant correctament els espais de l'actual edifici hospitalari. Hem de tenir en compte que hi ha una ala sencera de la tercera planta que està infrautilitzada com a magatzem ple de porqueria, en aquests moments. De fet hi ha quantitat d'espais administratius que podrien estar situats fora de l'hospital en un nou edifici, per al qual es compta amb terrenys suficients. El que manca és voluntat, el que manca és planificació, Sra. Consellera.

Sra. Consellera, preguntes concretes. En quin estat es troben els estudis que havia de fer per esbrinar les necessitats hospitalàries d'Eivissa? Creu que és necessari construir un nou hospital a un altre lloc o que es pot adaptar, millorar i ampliar l'Hospital de Can Misses? Sra. Consellera, quan s'adaptarà la plantilla orgànica de l'Hospital de Can Misses a les necessitats assistencial? Quan es podran fer ressonàncies magnètiques o intervencions de neurocirurgia, o de cirurgia maxilofacial a Can Misses i no s'haurà d'anar a una clínica privada? Quan deixarà d'haver-hi problemes per fer lligadures de trompes, vasectomies o avortaments? I per últim, Sra. Conseller, quan es destinaran els recursos públics a atendre bàsicament les necessitats del sistema públic i quan acabarà la persecució política, sindical o fins i tot personal d'aquells professionals que no pensin com el gerent de l'Hospital de Can Misses?

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la representant del Govern, Hble. Sra. Aina Castillo, consellera de Sanitat.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Ramon, jo estic a la seva sencera disposició per tal de poder explicar totes aquelles inquietuds que vostè té pel futur i pel present de la gestió sanitària, sobretot a l'àrea d'Eivissa i Formentera. Jo el que sí li puc dir és que entraré a fer valoracions objectives; procuraré no entrar en interpretacions subjectives, que crec que ens allunyen del que realment és la nostra obligació, i el que faré serà donar-li dades objectives, purament objectives, de la situació de la sanitat a l'àrea assistencial d'Eivissa i Formentera, i vostè veurà a través d'aquestes dades objectives que la sanitat a Eivissa i a Formentera no tan sols està millorant sinó que, a més, té perspectives importants de millorar cada dia més.

La principal raó de ser de l'Hospital de Can Misses -jo crec que la compartim- és l'atenció als pacients, poder assumir la demanda assistencial, la demanda de salut que ens demanen -valgui la redundància- els ciutadans, els usuaris de la sanitat pública d'Eivissa i Formentera. En aquest sentit li donaré la

primera dada: l'activitat d'aquest hospital, l'activitat de l'Hospital de Can Misses en la seva activitat quirúrgica, que probablement és una de les millors mesures, s'ha incrementat un 8% gràcies a un major aprofitament dels recursos i a un increment d'intervencions en horari vespertí, els horaris d'horabaixa que vostès sempre han dit que no s'empren, que no s'opera els horabaixes; idò no és així: hem incrementat un 8% aquesta activitat quirúrgica només en un any i jo crec que això no es fa a base de miracles, sinó que es fa precisament aprofitant els recursos, operant el matí i l'horabaixa i, sobretot, aprofitant tots els recursos disponibles en aquest hospital.

Però no només a nivell hospitalari, perquè vostè sap que la Gerència d'Eivissa i de Formentera precisament és una gerència d'àrea, i quan parlem de la gestió de Can Misses lògicament no podem deixar de parlar també de la gestió, per exemple, d'atenció primària. D'atenció primària per exemple li puc dir que les consultes en els centres de salut s'han incrementat només en un any un 7%. Li dic aquests increments, aquestes dades són totalment objectives, que consten a la memòria, precisament, de la Gerència de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, perquè és un indicatiu molt important del gran esforç que estan fent els nostres professionals a l'àrea d'Eivissa i Formentera, i lògicament també de l'equip directiu, que està preocupat per atendre una demanda cada vegada superior i, per tant, donar-li resposta. Aquest increment d'activitat, d'un 8 en intervencions quirúrgiques i d'un 7 en consultes a atenció primària, seria impossible si no fos perquè hi ha un vertader interès a millorar aquesta assistència i també una vertadera dedicació dels professionals.

Però anem més enllà. Jo crec que si hi ha una cosa que preocupa els ciutadans, probablement de les més importants, és el temps que han d'esperar per poder anar a visitar el metge, sigui per una intervenció quirúrgica, sigui per una consulta amb l'especialista o sigui per fer-se una radiografia o qualsevol prova diagnòstica. Idò bé, en aquest sentit jo li he de dir, Sr. Ramon, que la bona gestió de l'equip directiu i dels professionals de l'àrea d'Eivissa i Formentera han fet que la llista d'espera quirúrgica hagi disminuït quasi un 20% des de l'any 2004. Això és molt important, i li estic agafant només un any perquè vegi l'evolució de la millora. Un 20% han disminuït aquestes llistes d'espera quirúrgiques. De fet jo li puc assegurar, en relació a les dades que figuren als arxius, que en l'actualitat les Pitiüses compten amb l'índex més baix de totes les Illes Balears de pacients que esperen per cada 1.000 habitants. Això és una dada que demostra precisament l'agilitat de la gestió de les llistes d'espera, perquè gairebé tres quartes parts dels pacients, és a dir, un 70,5% dels pacients, en aquesta comunitat són operats abans de tres mesos, és a dir, hi ha menys pacients en llista d'espera i a més són operats molt més aviat: un 70% és operat abans de tres mesos, dos de cada tres pacients són operats abans de tres mesos en aquesta comunitat, i també, lògicament, a l'àrea d'Eivissa i Formentera.

Però anam més enllà. Cap d'aquests pacients que estan esperant a la llista d'espera no està esperant, en aquests moments, més de sis mesos, Sr. Ramon, un límit, una dada màxima que nosaltres ens hem imposat. No és poc, sis mesos; hem d'anar millorant aquesta xifra, lògicament, però en qualsevol cas a dia d'avui cada vegada que tancam el mes no hi ha cap pacient que esperi més de sis mesos. Només li

recordaré que quan jo vaig arribar a la conselleria només a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera hi havia més de 70 pacients que duien més de sis mesos esperant una intervenció quirúrgica, al dia d'avui no n'hi ha cap. Jo crec que això sí que demostra, com a dada objectiva, que realment estam fent una gestió important, una assumpció de la demanda assistencial important i, a més, amb més activitat estam reduint el temps que els ciutadans i ciutadanes d'Eivissa i Formentera han d'esperar per poder accedir a l'assistència, a la prestació sanitària que demanden.

I tot això, li he de dir amb satisfacció que té més mèrit encara si tenim en compte les dades de la targeta sanitària. Les dades de la targeta sanitària, que ens indica la població, els usuaris de la sanitat pública a l'àrea d'Eivissa i Formentera, augmenta a un ritme d'entre un 4 i un 5% anual; des de fa 5 anys hem augmentat un 26% a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, o des que jo vaig arribar a la conselleria hem augmentat un 15%. Doncs tot i això, tot i que tenim més demanda, més usuaris, hem aconseguit augmentar l'activitat i el que és més important, reduir les demores d'aquests ciutadans per accedir a la sanitat pública. Això, lògicament, no és mèrit d'aquesta consellera, és mèrit dels professionals de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, i per tant crec que mereixen un reconeixement.

Però no ens aturam a les llistes d'espera, no ens aturam al temps que esperen els ciutadans per accedir a la sanitat, podem anar més enllà, Sr. Ramon, amb dades més objectives, inversions per exemple. Jo crec, i aquí tenim diputats d'Eivissa i Formentera que poden donar fe del que dic, que mai a la història d'aquesta comunitat s'havia fet un esforç inversor tan important a l'illa o a les illes Pitiüses, mai Sr. Ramon. De fet, també li donaré una dada, en aquests moments tenim un pressupost d'inversió de quasi 11 milions d'euros, sap vostè quin pressupost d'inversió tenia l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera a l'any 2003, el darrer pressupost que va fer vostè com a membre del govern del pacte de progrés? 1 milió d'euros, Sr. Ramon. Hem multiplicat per 11 la inversió que en aquests moments es fa en infraestructura sanitària a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera. Per tant, no només en llista d'espera, també en inversions, la qual cosa suposa una inversió de futur i probablement, amb tota seguretat, una millora també de l'assistència, hem avançat moltíssim.

A Ca'n Misses, vostè ho ha dit, hem inaugurat ja la nova planta de pediatria, que està donant una gran satisfacció tant a usuaris com a professionals. Estam pendants, i serà de manera immediata, d'obrir precisament la nova àrea de diàlisi, i estam en aquest moment redactant el projecte de reforma del bloc quirúrgic.

Lògicament no m'oblidaré de l'hospital de Formentera, que ha estat una promesa sempre, però només avui, amb aquest govern, el govern del Sr. Jaume Matas, és una realitat i serà una realitat enguany.

Per tant, Sr. Ramon, mai tant d'esforç ni en llistes d'espera ni en inversions. Però també en millores assistencials, és a dir, si a més milloram en temps de demora, en infraestructures, a més milloram el servei que actualment donam al ciutadà, doncs jo crec que més que criticar la gestió que es fa de l'hospital de

Ca'n Misses i de l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, més aviat seria tot el contrari, seria motiu de felicitació.

Millores assistencials, en podem parlar de moltíssimes, no tenc temps, lògicament, però li posaré un exemple, urgències; hem posat urgències 24 hores al centre de salut des Viver. Això millora moltíssim el circuit d'urgències que ja no s'aturen tant a l'hospital de Ca'n Misses, això no s'havia fet mai. Hem posat un equip d'urgències, també de 24 hores, a Formentera; els ciutadans de Formentera probablement són els que més pateixen perquè estan més aïllats, doncs en aquests moments 24 hores contínues hi ha servei d'urgències i d'emergències a l'illa de Formentera. Hem posat en marxa un servei de triatge, un sistema de triatge que fa que quan un pacient arriba a l'hospital, al servei d'urgències de l'hospital, amb 10 minuts ja està valorat i catalogat i en funció de la seva urgència és atès pels equips professionals. I etcètera, etcètera.

Hemodinàmia, Sr. Ramon, crec que és una millora assistencial, perquè en aquests moments hi ha més de 70 pacients que abans es desplaçaven a Mallorca que avui poden ser atesos i han estat atesos, precisament a Eivissa, sense haver-se de desplaçar.

Però bé, en qualsevol cas, li dic, se m'acaba el temps, crec que és un balanç prou positiu, lògicament hem d'anar avançant, vostè parlava d'aparcaments, jo li parl d'aparcaments i també li parl d'una escoleta laboral per als treballadors de Ca'n Misses, que és una reivindicació important, i estam en converses amb l'Ajuntament de Vila perquè ens puguin oferir solars per dur-la endavant. Per tant, crec, Sr. Ramon, que he donat compte de la gestió, a més amb dades molt objectives, del que és la gerència o l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera; crec que en aquests moments només ens queda a vostè i a mi mateixa felicitar els professionals d'aquesta àrea, precisament per l'esforç que fan, jo li dic de ver, Sr. Ramon, estic contenta que vostè avui m'hagi formulat aquesta interpel·lació perquè m'ha donat la possibilitat de reconèixer aquestes dades públicament i de donar rellevància a l'esforç que es du a terme pels professionals i la gerència de l'àrea de salut d'Eivissa i de Formentera.

Tota la resta, Sr. Ramon, hi podem entrar després, perquè se m'ha esgotat el temps, tot el que vostè ha dit, persecucions, cessaments, privatització, són interpretacions subjectives seves, Sr. Ramon. Jo crec que com s'ha de valorar una gestió a una àrea determinada, com és en aquest cas l'àrea d'Eivissa i Formentera, és amb dades realment objectives com jo li he donat en aquest moment, tota la resta ho podem discutir. Però li dic de ver, ni persecucions polítiques, ni privatització ni res del que vostè ha dit; jo entenc que és el seu paper d'oposició i que ho ha de dir, però en qualsevol cas crec que la realitat s'ha imposat, els fets s'han imposat, les dades objectives s'han imposat i tenim en aquest moment menys demores per als usuaris de la sanitat pública, millores per als professionals, millores en infraestructures i vertaderes millores a nivell assistencial.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició i per un temps de cinc minuts, intervé, en primer lloc, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Ja ho crec que està contenta la consellera Sr. Ramon, perquè ha fet allò que ens te avesats, que és el que realment sap fer, fer propaganda, fer propaganda de coses com per exemple d'unes dades objectives que ens diu les dades són objectives quan se sap com s'elaboren, però com que nosaltres no sabem com s'elaboren les llistes d'espera, difícilment podem dir que les dades són objectives, són les dades que ens dona la consellera i poca cosa més.

Ens ha tornat explicar les inversions que es fan a Eivissa, aquesta de què han inaugurat la pediatria, el tema de diàlisi. Jo record que en el primer pressupost d'aquesta consellera ja ens havien de fer el bloc de diàlisi i encara no està fet, vull dir que no està acabat, però ella sí que, i se li ha de reconèixer públicament, el que sap és vendre, vendre el que fa i sobretot el que no fa. Per tant, està contenta i això com que ho fa bé ho ha pogut fer.

Ara, tota la interpel·lació que versava sobre tota una sèrie de temes, totes les preguntes que li heu fet sobre la persecució, el sectarisme, de tot això no n'ha parlat. També ho sabem, ja ho avisat ella, en parlarem després; és evident, després del portaveu del Partit Popular tornarà sortir la consellera i després, quan ja no tenguem la paraula els de l'oposició i sobretot l'interpel·lant ja no tindrà rèplica, llavors sí que sortiran amb les canonades grosses.

A mi m'hagués agradat que s'hagués respost tot aquest llistat d'amortització de places, eliminació de serveis, substitució de persones, personal (...) ha hagut de dimitir, tota la quantitat de denúncies que hi ha davant Treball, les contractacions il·legals, pediatres pagats amb recursos de formació, aquell tema tan famós que es va aprovar aquí, aquella proposició no de llei per fer un nou estudi, una vegada aprovat el Pla d'infraestructures sociosanitàries, que es veu que a Eivissa no ho havien planificat gaire bé i llavors varen haver de fer un estudi, també li ha demanat a veure com està aquest estudi de les necessitats; de tot això, dels serveis que es podrien crear nous a Eivissa, d'aquesta manca de planificació a les obres que es fan a l'hospital de Ca'n Misses, de tot això la consellera, evidentment, que no n'ha dit res i segurament de la majoria de les coses no dirà.

Per tant, jo entenc que ella està contenta, ella és quasi com la consellera de la propaganda, ja ho sabem, fins i tot ens sap vendre una llei de tabac com la llei del fum, per tant no sé què he de dir, esperar que a la segona intervenció la consellera ens aclareixi qualque cosa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gascón i Mir.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, jo no, en principi no m'he de referir a la intervenció de la consellera perquè no em toca, és vostè que és l'interpel·lant, jo no qualificaré les paraules de la consellera que sempre són d'"autobombo", com deia la senyora representant, "porque tiene bombo", no, per favor, per favor, no digui açò, jo no ho sé, però bé.

(Algunes rialles a la sala)

No entraré respecte a les llistes, no entraré respecte d'aquestes coses perquè hauríem de començar a parlar de la bústia que parlava abans, de les llistes d'espera, i això és una cosa que jo no tenc cap interès avui en dia ja de parlar-ne perquè és fals i punt.

Llavors, un altre tema que a mi me's molt difícil entrar-hi és el tema de les persones, quan vostè diu, jo estic d'acord amb el que ha dit vostè sobre determinades persecucions, estic d'acord per simpatia; per simpatia no perquè me caigui simpàtic vostè, que m'hi cau, però per simpatia perquè segur que està passant a altres llocs, com és Menorca, el que passa és que jo tenc un compromís aquí amb mi mateix fet des de fa molt temps de què jo el que conec de Menorca de dintre l'hospital, que podria dir moltes coses i molts nomenaments els sé, no com a diputat que a vostè li van a explicar una cosa, sinó que les sé perquè jo treball allà dins i no vull valer-me d'aquesta informació perquè consider que no ho he de fer, però hi puc estar d'acord perquè sé el que passa a altres nivells.

I respecte de la gestió que vostè diu, jo crec que hi ha un conflicte d'interessos del que és gestió; vostè quan parla de gestió, me parla de fer quiròfans nous, d'augmentar la cartera de serveis, crec que parla d'interessos generals, però jo tenc dubtes que tothom estigui a favor dels interessos generals, si els interessos generals van bé, doncs val, però si no doncs tampoc no passa res; podríem parlar no només d'Eivissa, podríem parlar de Balears en conjunt. Vostè, jo no me crec, sincerament, Sr. Ramon, que l'ib-salut tenguí 1.004 milions d'euros per gastar, no m'ho crec, no m'ho crec perquè tot ho retarda, la despesa, tot, els ajuntaments paguen els centres de salut, ara fins i tot a Menorca i a Inca els llits dels nous hospitals es pagaran amb cinc anys, no es pagaran al comptat, els llits, ja no vull parlar de Son Espases ni de res. Per tant, és evident que no es gasten els 1.000 milions aquests, és evident que la gestió no es fa com s'ha de fer.

I a Eivissa, bé, no vull parlar de què la gestió no es fa com s'ha de fer perquè el fet de tenir una persona que és a la vegada gerent i batle a mi me sembla un escàndol, què vol que li digui, no es pot gestionar d'aquesta manera, però és la meva idea.

Sr. Ramon, a Eivissa per què han de fer més quiròfans? Hi ha un conveni de 300.000 euros amb una clínica per operar a la tarda, escolti, no n'hem de fer més de quiròfans, si ja ho tenim arreglat amb una clínica privada, i que consti que jo no estic en contra de la privada ni molt menys, ni molt menys; amb igualtat de condicions, el problema és que sempre hi ha una desigualtat de condicions evident, fins i tot en el servei, si tenc temps els posaré un exemple que em va dir un cap que tenia jo fa uns anys.

Estan intentant fer, com saben, una nova clínica privada a Eivissa; per qualche cosa serà, perquè això s'olora, l'empresari, amb tot el bon criteri del món, si veu que hi ha duros a guanyar doncs ho fa i aquí s'està intentant, perquè tenen uns problemes, però uns problemes entre ells, tenen uns problemes sobre aquesta clínica nova que es vol fer al terme de Santa Eulària, perquè per qualche cosa serà; si funcionés tan bé, si hagués baixat la llista d'espera, si tot fossin flors i violes com ens diu la consellera, vostè faria una clínica, Sr. Ramon? Jo no, eh, pot estar-ne segur, jo no.

I això de l'hemodinàmica, per acabar, això de l'hemodinàmica, -el Sr. Cardona té una xerrera avui increïble-, això de l'hemodinàmica, 1.034.000 euros d'un conveni; tenim un informe del Doctor Betancourt, cap de servei de Son Dureta i gran especialista, que esgarrafa el que diu aquest informe; només, per exemple, quan parla de "la oferta ineficiente, desde este punto de vista pagar dos veces y probablemente más por el mismo servicio, máxime cuando sustituido o complementado ofrece más calidad que el sustituto, no tiene ninguna justificación. La propuesta de hemodinámica en Eivissa, además, adolece de una selección de riesgo llamativa como muchas situaciones similares en que se necesita rentabilizar una inversión económica", això ho diu el cap de servei, que no se li va fer, evidentment, cas de cap manera.. Però el Doctor Seguí, cap de servei de Cardiologia, per tant que són els que envien els malalts a hemodinàmica, i vaig acabant tot d'una, Sr. President, diu a la memòria del 2004 de Ca'n Misses, diu que "Son Dureta da una oferta excepcional con tiempos de respuestas sin demoras según la estratificación del riesgo del paciente, ofrece la garantía de calidad y tiene la infraestructura del servicio necesaria y personal cualificado", això el 2004. I a l'abril del 2005, patapam, conveni.

I per acabar, l'informe de la Direcció General de Planificació, que diu al final de l'informe, l'he deixat allà, diu que aquest conveni "no es ni oportuno, ni necesario, ni conveniente", i fan el conveni per 1.034.000 euros.

Per tant, crec que parlem de temes diferents, vostè parla de gestió en general, de gestió d'allò públic per a interès de tothom, i alguns doncs parlen, si va bé per als interessos de tothom bé, però si no, no; però essencialment el que feim és el que diu la Sra. Mascaró, feim propaganda, feim propaganda, feim un petit conveni del que sigui, que val 1 milió de pessetes, 6.000 euros, però 1 milió d'euros a l'ib-salut no s'ho creu ningú que els tenguin, si no els tenen, no veu que ho estan dilatant tot, tot, inclosos els llits.

Gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Sr. Munar Cardell.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores diputades, senyors diputats. Avui parlaré baix i amb un to especialment respectuós per respectar la impresentable política radical que pateixen els nostres governants a Eivissa i els fills de governants que no

tenen res a veure amb política. Diria, a més d'això, que si el meu admirat Doctor Gascón i amb la implementació de la diputada Il·lustre Sra. Mascaró venen repetint sistemàticament que la consellera és un personatge mediàtic i que ven, jo els de dir afectuosament que sempre que ven qualcú és perquè qualcú compra, per tant si ella segueix venent i té un nivell de valoració, fins i tot per part vostra, elevadíssim és perquè naturalment fa una feina que hem de valorar de correcta.

I els voldria dir, i en aquest cas al diputat d'Eivissa i Formentera, que a mi me dona la sensació que hi ha a les seves intervencions dues fòbies i un complex, dues fòbies que són manifestes, crec que fins i tot reconegudes per ell, una és el Sr. Matutes i l'altra és el gerent de l'hospital de Ca'n Misses, sistemàticament qualsevol cosa que passi en aquella comunitat és culpa d'aquestes dues persones. I això segurament que és fruit d'aquest complex de culpabilitat, al meu parer equivocat, vostès s'autoflagel·len creient que vostès són els responsables de la pèrdua del seu govern de progrés i que això no és exactament així, és a dir, el pacte de progrés va perdre perquè va tenir una política erràtica, incoherent, inconnexa, poc relacionada amb la realitat social, allunyada dels ciutadans i tot això va ser el que va fer que perdessin, no se senti culpable, Sr. Ramon, perquè aquest atac sistemàtic al govern actual, amb les condicions amb que ho feis, és quasi, probablement, fruit d'aquest complex de culpabilitat i els complexos sempre són mal consellers.

Diu vostè, amb un error semàntic que crec que hauria de corregir, que subvencionam la sanitat pública. Escolti, un concert aquí on senyor dona un treball i dona una prestacions i vostè les hi paga, no són subvencions, les subvencions són una altra cosa, això són concerts. I els concerts en la política liberal i en la política del sentit comú i en la política no liberal, fins i tot socialdemòcrata, és una forma de treballar infinitament estructurada, reglada, compresa i definida pel món occidental mitjanament desenvolupat. Altres països on el batibull neomarxista encara no entén aquestes coses, evidentment té més dificultats per entendre-ho.

Ara bé, atenció microespecialitzada de què para vostè sempre de neurocirurgia, realitat social, Sr. Ramon, i li dic amb tot el meu respecte perquè vostè sap que li tenc aquest respecte, però neurocirurgia, si vostè se'n va a un hospital comarcal i treu la plaça de neurocirurgia, jo li puc garantir que no vendrà ningú a cobrir-la, perquè un neurocirurgià el que vol és operar. Les clíniques privades d'Eivissa i Formentera no és que siguin més llests que els altres, és que tenen la possibilitat, perquè són privades, que hi vagi un neurocirurgià una vegada o dues per setmana, que sí que hi ha feina, faci la seva feina i després se'n vagi, cosa que és incompatible, de moment, amb la sanitat pública. Per tant, no és una qüestió de no desig d'implementar els hospitals comarcals, és un desig que la realitat assistencial és la que és i que els professionals que estan disposats a fer aquesta feina són els que són.

I amb tot això i per seguir amb aquesta dinàmica de bon to i de respecte, li diria: els eixos objectius que li ha plantejat la nostra consellera no es poden veure absolutament destruïts perquè hi ha dues persones que fins fa poc es consideraven vaques sagrades de l'assistència a l'illa d'Eivissa i Formentera, un és prebost socialista i l'altre és de Comissions Obreres, que

els han posat al seu lloc i els han demanat que facin la seva feina i que no facin política dins els hospitals, i això ha estat castigat per un bombardeig que jo ja vaticín a la Sra. Consellera que no acabarà, perquè conec com juguen les vaques sagrades quan els rompen el seu "cortijo", m'entén? I no parlaré, pel to respectuós que he promès al principi, de cessaments i de persecucions que un servidor va patir en primera persona.

I per acabar, dir-los, papers és el que necessitam; una població amb una implementació de més d'un 25% de la població avui té uns ràtios de llista d'espera més baixos que abans, amb uns ràtios de llista d'espera que probablement són dels més baixos d'Espanya, no de la comunitat, d'Espanya. Noves infraestructures, que sé que els dolen, sé que això de Formentera no vos entra dins el vostre esquema de capacitat d'encaixar perquè és una promesa que tant havíeu promès i ara resulta que aquest govern d'una senyora que només ven, però a més de vendre, haurà fet un hospital a Formentera; que hi ha realitats tan evidents que això de les urgències, com això de l'escoleta laboral, aquest discurs esquerrà de compaginar la vida laboral; escolti, nosaltres feim escoltes, n'hem feta una a Son Llätzer, en farem una a Eivissa i això ho fa aquesta consellera, amb l'ajuda inqüestionable del seu gerent que vostè tant dilapida.

Per tant, respecte per favor i anem a parlar de qüestions objectives i relacionades amb la sanitat i fugin dels seus complexos de culpabilitat que els assegurem que són absolutament injusts.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo no sé si vostè en sap només de vendre i de fer propaganda, però en tot cas el que no sap o no vol fer és contestar res absolutament del que se li planteja, vostè ve aquí a vendre les seves xifres, però no contesta res. Per tant, em permetrà, vostè ho ha volgut dur a un altre lloc, que jo no parli de la meravellosa reducció de la llista d'espera, perquè, com ha dit la Sra. Mascaró, no controlam com es fan i en tot cas perquè l'interpel·lant, que som jo, doncs he fet una sèrie de preguntes que m'agradaria que es contestassin i que, de moment, no hi ha resposta a cap d'elles. Per tant, jo reiteraré qualque cosa.

En concret, pensa mantenir, Sra. Consellera, l'actual gerent, permetent-li, a més, la persecució política dels professionals? Persecució política no que determinades vaques sagrades es posin al seu lloc, deixam l'ostracisme, treure del seu lloc de feina a un magnífic professional no crec que sigui posar al seu lloc. I per tant, dic, persecució política, això que tant deia vostè a la passada legislatura s'està produint ara a l'hospital de Ca'n Misses. I no són, diu vostè que són criteris subjectius meus,

miri, sentència de 10 de gener, ratificada, del 2005, 24 de novembre del 2005, contractacions que s'anul·len, irregulars, que no valen, que s'han de repetir, sí, s'han de repetir; 21 de març del 2006, tornen a contractar-se les mateixes persones pel mateix sistema, a més burla a la justícia, per afegir-ho a tota la resta. No duc aquí les resolucions, se m'han oblidat, les de la inspecció de treball, que també no deu ser subjectiu com diu vostè.

Anem a altres qüestions, sí, també, pensen seguir negant la informació als sindicats, que no se'ls passa, allò que per llei se'ls ha de passar se'ls nega sistemàticament, ni es responen els escrits, com no sigui de determinat sindicat, però a nosaltres no es respon als sindicats. Evidentment, de negociació de condicions de feina o de contractacions res de res, *hasta ahí podíamos llegar*, això qüestió dels que manen i que els sindicats no vulguin intervenir-hi.

Augment de plantilla orgànica, que li deia, Sra. Consellera; hi ha llocs de feina que de manera constant, permanent al llarg de tot el temps que du vostè de consellera, es van renovant contractacions precàries i és necessari un augment de plantilla orgànica.

Bé, el que m'agradaria saber, el més important per a aquí, supòs que vostè em dirà el de sempre, si està disposada a defensar la sanitat pública, els recursos de la sanitat pública o si el que vol fer és, a Eivissa especialment, però com passa a totes les illes, afavorir els negocis privats?

Hemodinàmica, jo no en volia parlar, perquè he discutit amb vostè en altres ocasions, crec que el Sr. Gascón ha dit coses absolutament substancials dels riscos que té; però jo li diria una altra cosa: si és tan bo que es faci a Eivissa, si es pot fer sense tenir un especialista, per què no es fa a l'hospital de Ca'n Misses, per què no és fa, per què hem d'engreixar una clínica privada? No li deman això, eh, no li deman això, perquè si no tenim especialistes és millor dur-los a Son Dureta com fèiem abans, però en tot cas, si s'ha de fer a Eivissa, per què no a Ca'n Misses en lloc de la clínica Vilás.

Bé, del nou hospital, d'aquests estudis, què passa, ens ho diran a qualque moment, què volen fer, quins projectes de futur? Li queda un any de legislatura, va fer un pla d'infraestructures 2004-2010, que no deia res de tot això, vostè s'ha compromès a fer uns estudis, fa actuacions sense coordinació, sense projectes, quin és el seu projecte de futur, un nou hospital, la remodelació, l'ampliació o basta que s'ampliï determinada clínica privada que, com que li enviam tot allà, doncs ja ens funcionarà?

Algunes altres qüestions concretes de deficiències dels últims temps, no fa mamografies a Ca'n Misses des de, si no vaig equivocat, desembre en què es va avariar l'aparell mamògraf i es desvien tranquil·lament a la clínica Vilás, no s'ha renovat. Ressonàncies magnètiques, unes 2.000 que es fan a l'any, per què no es poden fer ressonàncies magnètiques a l'hospital de Ca'n Misses? Al nou hospital de Menorca, al nou hospital d'Inca que han d'atendre una població inferior sí que està previst, per què a Eivissa, perquè hem de donar negoci a aquesta clínica privada, per què no es poden fer ressonàncies magnètiques?

Per cert, neurocirurgians, si a la clínica privada poden anar-hi a fer operacions, a la pública també poden anar-hi, si no se'n troba un de permanent.

Dues últimes qüestions que voldria fer-li, perquè, d'això, tampoc no n'ha parlat. Començam a tenir problemes d'espai, de llits. El mes de març d'enguany, aquest mes que acabam, ara s'han desviat pacients operats o intervinguts a la clínica Vilás perquè ja no cabien ni a urgències; ja no dic a cap planta, ni a urgències. Hem de començar a plantejar-nos això. I una altra cosa: el poder, ja, de la iniciativa privada, les empreses privades, arriba a l'extrem -i no és subjectiu el que li diré ara- que s'ha vetat la incorporació d'un nou ginecòleg que estava previst a l'Hospital de Can Misses i que serà molt necessari sobretot a partir que se n'hagin de desplaçar a Formentera, s'ha vetat aquesta contractació perquè si no s'acabaria una part del negoci privat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Consellera de Sanitat, Sra. Castillo.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Ramon, per cert, per començar pel final: si hi ha un ginecòleg o qualque pediatre, o qualque altre professional especialista que vulgui venir a Eivissa, vostè digui-m'ho. Li puc assegurar que no n'està vetat cap, no és una qüestió de pressupost, és que tenim una manca d'especialistes. Per tant, si en podem tenir, no es preocupi, vostè digui-m'ho perquè probablement serà una confusió. Qualsevol professional que vulgui venir a l'illa d'Eivissa, com a Formentera, com a Menorca, com a Mallorca, serà molt benvingut.

En qualsevol cas jo en deu minuts és impossible, materialment impossible, que doni testimoni de tot el que s'està fent a nivell sanitari a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, és impossible, perquè precisament s'estan fent moltes coses, i jo crec que la meva obligació és pujar aquí i defensar no la meva gestió, que lògicament també, i la gestió d'aquest govern, sinó l'esforç i la gran feina que estan fent tots els professionals, tots i cada un dels professionals que integren l'àrea de salut d'Eivissa i de Formentera.

Però en qualsevol cas intentaré... El que passa és que no s'han plantejat qüestions serioses per contestar, però en qualsevol cas... Em diuen: "No contesta les persecucions". És que no n'hi ha, no hi ha persecucions polítiques. Vostès volen fer veure que hi ha persecucions polítiques, però és que no n'hi ha. Mirin, vostès parlen d'un cap de servei concret (...); jo crec que això queda dins l'àmbit de gestió d'un gerent de l'hospital. Jo no em ficaré en si hi ha un motiu per cessar un cap de servei, perquè jo desconec l'eficiència, l'eficàcia que té aquest professional concret en la gestió del seu àmbit concret; és qüestió de l'àmbit del gerent. Però, en qualsevol cas, vostès parlen d'una persona molt concreta perquè té una identificació política, però si ha estat cessat no ha estat per aquesta

identificació política, li ho puc assegurar, ha estat per altres motius. A més no deu estar tan malament quan aquest mateix cessament no ha estat impugnat per aquesta persona, per tant l'ha acceptat. Després resulta que aquest cessament també l'ha avalat la Direcció de l'Hospital, no el gerent o l'equip directiu que ha triat aquesta consellera, no, la junta tecnicoassistencial, que és una qüestió molt tècnica però que està integrada per professionals del centre, i aquests professionals, aquest equip directiu de l'hospital és el que ha dit que s'havia de cessar perquè existien motius, que jo no hi entraré perquè crec que aquest parlament no ha d'entrar en aquestes qüestions, i a més tampoc no vull desacreditar la feina que ha pogut fer aquest professional. Jo crec que li estan fent un mal favor a aquest professional, perquè si vostès cerquen trobaran, trobaran, i jo crec que, a aquest professional, li hem de donar les gràcies per l'esforç que ha fet fins ara però que fins ara no entrava dins l'esquema de l'hospital, no complia objectius i per això l'han substituït, punt.

És que no hi ha persecucions polítiques. Hi ha altres caps de servei que també se n'han anat perquè no complien objectius, però no només a Menorca, com deia el Sr. Diputat Gascón, que sé que no m'hi puc referir però lògicament m'he de defensar; també a Mallorca, i no ha passat res perquè simplement no complien objectius. Però en qualsevol cas no n'hi ha.

La unitat de cures pal·liatives, Sr. Ramon, que vostè també diu que si la sentència... És vera, hi ha una sentència que ho va anul·lar i es va repetir, i es va repetir amb una mesa formada per sindicats. Vull dir que són coses objectives. Dos.

Què més? És que és difícil trobar coses serioses per replicar. Privatització. Miri, privatització; jo li diré percentatge d'intervencions -Sr. Ramon, escolti molt bé allò que li diré, que és important- percentatge de les intervencions fetes a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera que s'han derivat a la Policlínica del Rosario, a l'única clínica privada que existeix a Eivissa: l'any 2002, darrer any de gestió INSALUD, un 10,7%; 2003, primer any de gestió de la sanitat per la nostra comunitat, pel pacte de progrés, va augmentar un 12%; 2003, que aquesta consellera només es responsabilitza de sis mesos que lògicament no varen donar per a massa, 13,8%; i 2005, 13,9%. Per tant vostès em critiquen una cosa que vostès mateixos varen fer. Per què?, perquè hem d'aprofitar tots els recursos i vostès saben que aquí és una cosa i em poden dir el que vulguin, i una altra cosa és estar gestionant la sanitat cada dia, donant resposta als ciutadans de les Illes Pitiüses i donar-los un bon servei sanitari. Per tant, el mateix percentatge de derivació que hi ha ara existia el 2003 a la Policlínica del Rosario; per tant de privatització res.

I el mamògraf s'ha espanyat. M'estim més que en lloc que les dones esperin per fer-se la mamografia, derivar-les a la policlínica, i per a la seva tranquil·litat li diré que ja està contractat el mamògraf que ha de substituir el que s'ha espanyat.

Dades falses. Idò què volen que els digui?, no són meves. El CIS diu que els ciutadans de les Illes Balears estan notant una gran millora a l'àmbit de la sanitat a la nostra comunitat, i que és una de les àrees del Govern que està millorant moltíssim. El baròmetre sanitari que fa el Ministeri de Sanitat,

no aquest govern, el Ministeri de Sanitat, deia l'altre dia que vuit de cada deu pacients diuen que l'atenció rebuda a les consultes del nostre sistema és bona o molt bona. Vull dir que jo crec que hi ha una sensació que s'estan fent bé les coses perquè efectivament s'està fent moltíssima feina.

Estudi, està en elaboració; l'estudi de les infraestructures d'Eivissa està en elaboració. Aquest parlament es va pronunciar el mes de desembre, duim tres mesos i estam elaborant l'estudi. Quan hi hagi les conclusions els el donaré.

Per tant jo ja acab, perquè se m'ha esgotat el temps, però, Sr. Ramon, vostès parlen de persecucions polítiques, de privatització, de dades falses, d'autobombo... Què vol que li digui?, jo i aquest govern ens estimam més parlar del fet que l'atenció a la demanda de la cada vegada major població d'Eivissa i Formentera està millorant; del fet que s'està reduint el temps que els ciutadans han d'esperar per operar-se; del fet que s'està apropant el servei al ciutadà, per exemple amb l'hemodinàmia, que vagin vostès molt alerta perquè estan alarmant la població quan s'estan donant els serveis amb plenes condicions de seguretat. Tots nosaltres ens estimam més parlar del fet que a Formentera, els ciutadans de Formentera, ara tenen 24 hores d'atenció urgent i d'emergències, i que l'acompanyant pot pujar a l'helicòpter sanitari; ens estimam més parlar del fet que si s'espanya el mamògraf o si hi ha saturació en èpoques de grip o d'estiu ens estimam més donar una atenció adequada i derivar-los, si ells volen, perquè la derivació a una clínica privada sempre és voluntària, a una altra clínica, en lloc de fer esperar aquests ciutadans o tenir-los a una habitació amb quatre persones.

Per tant jo crec, Sr. Ramon, que hi ha molta diferència entre el seu discurs, lògicament és d'oposició, és polític, i jo el respect moltíssim, i el d'aquest govern. El Govern presenta dades objectives; si puc vendre és perquè tenim fets per vendre, dels professionals de l'àrea, i per tant així ho faig.

I per acabar -ara sí, Sr. President- simplement li vull dir una cosa, Sr. Ramon. Ha dit una cosa que m'ha sorprès molt; vostè m'ha criticat, ha criticat aquest govern per dur endavant la reforma del bloc quirúrgic de l'Hospital de Can Misses per fases, en dues fases, per tal de no destorbar l'activitat assistencial. És una de les coses probablement més complicades que he de dur endavant com a consellera de Salut: com fer la reforma simultàniament amb l'activitat. Vostè em critica això i em diu que seria millor fer un bloc quirúrgic a fora. Com pot dir això vostè mentre està defensant la reforma de Son Dureta, Sr. Ramon? Això, perdoni'm, perdoni'm, Sr. Ramon, però vostè no em pot criticar que faci simultàniament les obres del bloc quirúrgic de Can Misses amb l'activitat assistencial...

(Remor de veus)

...i defensar per una altra banda la construcció de la reforma de Son Dureta en lloc d'un nou hospital. A això se li diu demagògica, incoherència, irresponsabilitat, i demostra que el seu interès està molt allunyat dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears o de l'interès que té aquest govern de millorar la salut dels ciutadans.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

III. Moció RGE núm. 2686/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a garanties d'igualtat d'accés a la funció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7607/05.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció RGE núm. 2686/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a garanties de la igualtat d'accés a la funció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7607/05. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, después de un debate sobre la salud nos toca hacer un debate sobre una enferma, que es la función pública aquí en las Islas Baleares, una enferma que sólo se curará después de unas buenas elecciones, porque tenemos pocas esperanzas que, con la situación actual, mejore su estado, que es actualmente deplorable, como ya estuvimos pudiendo comprobar en el debate de la interpelación que vimos hace dos semanas en esta misma cámara.

Y como pudieron comprobar, señoras y señores diputados, los que asistieron al debate de aquella interpelación, le planteé al Sr. Conseller una serie de temas sobre los que no obtuve ni una sola respuesta. Comencé hablando del control político que se tiene sobre los mecanismos de acceso a la función pública por parte del conseller y cómo esos mecanismos impiden que se pueda garantizar la igualdad de acceso a la función pública prevista en la Constitución. Repasamos el exhaustivo control que tiene el Sr. Rodríguez sobre la EBAP, sobre la Escuela Balear de la Administración Pública, y cómo con ese control puede hacer su voluntad absoluta tanto en la formación, como en los traslados, como en el acceso a la función pública. Vimos cómo se estaba priorizando el acceso a la función pública de las personas que durante el gobierno del Partido Popular habían entrado como interinos y que suspendieron las oposiciones libres convocadas por el gobierno del pacto de progresos, el gobierno anterior a éste. Se llegaba -estuvimos denunciando- a reservar el 45,32% de las plazas al llamado Plan de estabilidad. Vimos también cómo se ha valorado de forma excesiva la antigüedad para favorecer la permanencia de los interinos y dificultar el acceso a la función pública de las personas que mejor nota obtengan en los exámenes. Y dedicamos el resto del tiempo en esta interpelación a poner ejemplos de distintos enchufes y tratos de favor.

Concluimos nuestra primera intervención demostrando a la Cámara que el Sr. Rodríguez había mentido cuando justificaba el trato de favor dado a la Sra. Moragues, actual concejala del Partido Popular en el Ayuntamiento de Palma, alegando que la plaza de dicha señora era de libre designación cuando en realidad era de concurso, y con esa excusa, con esa mentira, se echó a la calle a un interino que había aprobado todos los

exámenes de la oposición pero que quedó sin plaza, dejando a la Sra. Moragues como interina sin haberse presentado a ningún examen.

Sabía, y así lo dije, que el Sr. Rodríguez no me iba a contestar a ninguna de las graves observaciones que le iba planteando, y se lo dije antes de que empezara su intervención, le dije que lo que iba a hacer en lugar de contestarme era dedicarse a explicar las grandes maravillas que tenía previsto hacer en su conselleria. Y así fue: no tuvo valor ni argumentos para contestar o justificar ni uno solo de los hechos que denuncié desde esta tribuna. Sobre uno de los temas planteados sí me dio respuesta, eso sí, en su última intervención, que es en la que acostumbra hacerlo, para evitar que pudiera replicarle: reconoció que había mentido en el caso de la Sra. Begoña Moragues y que no ocupaba una plaza de libre designación, como él había afirmado en una comisión de Asuntos Institucionales, sino que ocupaba una plaza de concurso. Por lo demás, ni una sola explicación que sirviera para justificar las graves irregularidades que denuncié en política de función pública. Por lo menos el Sr. Consejero, el Sr. Conseller, no se atrevió a negar nada de lo que aquí públicamente afirmé.

Ahora bien, la moción no se circunscribe solamente a lo que sucede en la Conselleria de Interior, y sería injusto decir que el Sr. Rodríguez es el único que hace chanchullos en materia de función pública, porque hay otros consellers que también vulneran los principios constitucionales de igualdad de acceso. Les pondré otro ejemplo, les pondré un ejemplo, y éste afecta..., me gustaría que estuviera aquí la Sra. Estaràs, que fue una persona que intentó -intentó y lo logró al final- colocar a la amiga de una amiga en su conselleria, pero resulta que tiene un problema, lo cual para mí es una virtud de la Sra. Estaràs, y es que se lleva mal con el Sr. Rodríguez. Al llevarse mal con dicho señor tuvo que recurrir a un mecanismo muy sofisticado, como iremos viendo.

Miren, se lo explicaré. La directora de la Abogacía, muy amiga de la Sra. Estaràs, tenía a su vez otra amiga que quería que fuera funcionaria de la Abogacía de la comunidad autónoma pero que no quería hacer ninguna oposición. De hecho en los últimos cuatro años ha habido dos oposiciones a la Abogacía y en cualquiera de ellas podría haber entrado, si le hubiera interesado. Pues bien, la presunta enchufada estaba en Abogacía en comisión de servicios, y como no reunía las condiciones para reunir una plaza de jefe del departamento de Coordinación, que estaba vacante en esos momentos pero que precisaba el requisito de ser abogado, dejando esa plaza libre se le crea una plaza especial de letrada coordinadora por libre designación para colocarla allí, una plaza por libre designación que no estuvo abierta al cuerpo de abogados hasta que ella la hubo ocupado, por supuesto. Pues bien, cuando la Sra. Estaràs pidió auxilio al Sr. Rodríguez para que buscara un modo de hacerla funcionaria de la Abogacía, los servicios técnicos de la Conselleria de Interior se negaron porque era un procedimiento ilegal.

Entonces ¿qué hizo la Sra. Estaràs? Tramó un plan: hacerla fija por una ley especial, pero como hacer una ley especial para una persona en exclusiva es demasiado fuerte, se optó por utilizar la ley de acompañamiento a los presupuestos, y aún quedaba una dificultad, porque si se ponía un artículo en la ley

para hacer funcionaria de la Abogacía a dicha señora, al pasar el proyecto de ley por los servicios técnicos que revisan todas las leyes se haría una advertencia de ilegalidad, y el Gobierno no podía traer una ley aquí con una advertencia de ilegalidad. Entonces ¿qué sistema se sigue? El sistema seguido es el siguiente: se emplea al grupo parlamentario para hacerle firmar una enmienda, la enmienda de la vergüenza, una enmienda a la Ley de presupuestos por la cual aquellas personas que llevaran dos años en cualquier plaza de la Abogacía podían quedarse fijas. Es una vergüenza ese artículo legal, es el enchufe elevado a la categoría de ley. Sólo había dos personas que se podían beneficiar del sistema y, de esa forma, una con otra disimularía a quien era la enchufada principal.

El gran enchufador es el Sr. Rodríguez, el que ha multiplicado el personal de su conselleria, porque su conselleria ha crecido en personal como ninguna otra y como en ninguna de las épocas de esta comunidad autónoma. Pero es una enfermedad que afecta a todo el Gobierno. Por ello lo primero que exigimos en nuestra moción es que se constate que la función pública en esta comunidad autónoma es un coto cerrado del Partido Popular.

El segundo punto de nuestra moción pretende que el Parlamento inste al conseller de Interior a que en el plazo de cinco días entregue a los grupos parlamentarios una serie de documentación. En primer lugar pedimos la documentación referida a los viajes a Madrid de la directora general de Función Pública durante 2003 y 2004, viajes que presuntamente fueron para asistir a un curso de su interés; cuando solicité a la conselleria que se me informara acerca de estos viajes se me dio la callada por respuesta; he podido acceder a parte de la documentación y he podido constatar que los viajes a Madrid existen, y las características de los mismos me refuerzan la sospecha de que efectivamente podrían ser para beneficio particular del propio cargo político. Por eso solicitamos que el Parlamento inste al conseller para que aporte la documentación que justifique el gasto, que se haga llegar la agenda oficial que justifique cada viaje o que se reconozca definitivamente que se trató de viajes de interés privado, se restituya el dinero y se asuman las responsabilidades políticas necesarias. Y tendrá que haber responsabilidades políticas, porque el conseller les puedo asegurar que estaba al tanto de lo que estaba sucediendo y que tomó conscientemente y oponiéndose a determinadas pegas que se le plantearon la decisión de pagar dichos billetes de avión.

También solicitamos que se nos entregue una serie de certificaciones hechas por la directora general de Función Pública los días 16 y 25 de marzo de 2004. Aunque tenemos la fundada sospecha de que no son las únicas certificaciones hechas sobre antigüedad y sobre determinadas características propias de funcionarios, nos sorprende mucho y nos llama la atención el hecho de que por un cargo político se estén extendiendo certificaciones, cuando esto tendría que hacerlo siempre un funcionario. Por eso queremos revisar las certificaciones, éstas en concreto y, en su caso, las demás que pudiera haber para ver si hubiera alguna responsabilidad por ello.

Me han oído también alguna vez, señoras y señores diputados, hablar del episodio de la apertura de un cajón de un

funcionario ausente utilizando una palanca. No sé si recordarán que el Sr. Conseller le echó la culpa, como el decía -palabras textuales-, a un funcionario laboral, como él dijo, que fue quien dice él que tuvo la idea, aunque no creo que lo vuelva a sostener después del encontronazo que tuvo con dicho funcionario cuando éste se enteró de la acusación que le hizo desde este pleno el Sr. Rodríguez. Pues bien, queremos que el Parlamento inste al Sr. Rodríguez también a que nos aporte el expediente administrativo que de forma obligada se debió hacer para dar cobertura formal a tan lamentable incidente. Cuando se violenta un cajón de un funcionario en su ausencia debe justificarse por qué se hace, dejar constancia de forma escrita y también dejar constancia de los documentos que se intervienen, y esto entendemos que tiene que estar también..., trasladarse a la oposición.

También solicitamos en esta moción que el Parlamento constate que el conseller ha incumplido sus obligaciones acerca de entrega de documentación a los diputados. No tendría tiempo bastante en esta intervención para relatar las veces que se ha negado a entregar documentos, muchas veces con la excusa de que la documentación solicitada es voluminosa, cuando en realidad lo que sucede es que es trabajosa su preparación, y con esta excusa nos remite a que vayamos a la conselleria a buscar los documentos los propios diputados. Pues bien, señoras y señores diputados, el pasado viernes me presenté en la conselleria a buscar la documentación que se me había negado; debo comenzar reconociendo, eso sí, que fui tratado con exquisita amabilidad por los funcionarios y cargos presentes, que habían puesto a mi disposición la documentación solicitada según las indicaciones del conseller, escondida en un pajar de una veintena de archivadores entre los cuáles yo la debía buscar. Yo pedía una documentación muy concreta y se puso a mi disposición un montón, unos 20, aproximadamente, de archivadores: "Ahí está; búscala". Pues bien, después de cuatro horas y un poco más de búsqueda ininterrumpida, la documentación encontrada, que efectivamente salió parte de la documentación que estaba solicitando, abultaba -atiendan- 18 milímetros, los medí con un pie de rey; cogí el paquete, utilicé un pie de rey y medía 18 milímetros. Ésa es la voluminosa documentación que el conseller de Interior no puede aportar. 18 milímetros.

Quiero que quede constancia desde esta tribuna de mi queja formal por el comportamiento antidemocrático y obstruccionista del conseller de Interior, que en lugar de hacer que por los servicios de que dispone, que dispone de muchísimos funcionarios, se lo puedo asegurar, se busque la documentación que exigen los parlamentarios y luego remitirla al Parlamento, primero la niega alegando que es voluminosa y cuando se presenta un parlamentario a acarrear el volumen, la disimula en un mar de papel para dificultar que se encuentre, y finalmente se trata de 18 milímetros de papel.

Bien, también solicitamos -y con esto acabo- que se constate que el conseller de Interior no responde de forma veraz ante este parlamento. El propio Sr. Conseller lo reconoció en el caso de la Sra. Moragues, pidió disculpas por haber mentido, acepto las disculpas y por ello no pido en la moción que asuma la responsabilidad política por haber mentido sino solamente que se constate que es un hecho reconocido, y como buenos cristianos pensamos que debe hacer

propósito de la enmienda, qué menos; no le impondremos penitencia pero por lo menos propósito de la enmienda sí, y creo que también como buenos cristianos el Grupo Parlamentario Popular también estará a favor de este arrepentimiento espontáneo que estuvimos viviendo aquí en la última sesión de la Cámara.

Por eso acabo solicitando el voto a favor de esta moción. Queda muy poco tiempo para que concluya esta legislatura y solicito la ayuda de las señoras y los señores diputados para que con su voto afirmativo entre todos podamos hacer entender al Sr. Rodríguez cómo debe funcionar una conselleria en democracia, cómo debe respetar a la representación popular en este parlamento. La tarea es difícil, hercúlea, pero si entre todos lo conseguimos, señoras y señores diputados, el esfuerzo habrá valido la pena.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, prenc la paraula en nom del meu grup per donar suport a la moció presentada pel diputat Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista.

Sense cap dubte és una moció un tant especial, molt concreta, que fa referència a tota una sèrie d'esdeveniments que en una situació normal podríem dir que és un tant atípica, o fins i tot un tant extemporània, però aquesta moció es presenta després d'una interpel·lació que vàrem viure tots aquí fa 15 dies i que jo mateix des d'aquest tribuna, i així consta en el *Diari de Sessions*, vaig expressar la meva..., en fi, vaig quedar bocabadat davant l'actuació que vaig veure en aquesta tribuna. Per això crec que aquest moció, que en unes altres condicions podria ser considerada un tant atípica, en aquest cas és absolutament convenient i necessària.

No es pot actuar de la forma en què va actuar el conseller Sr. Rodríguez fa 15 dies en aquest plenari. No es pot venir aquí a contestar una interpel·lació on es fa referència a tot un seguit d'irregularitats, a tot un seguit de temes foscos i senzillament obviar la resposta i parlar d'una altra cosa. Ja vaig dir jo fa 15 dies, i ho repetesc avui, que això es veu que ho pot fer un representant de la dreta; si ho fa un representant de l'esquerra, si ho faig jo mateix, si a mi quan era conseller de treball se m'acusa de 7 o 8 o 10 coses com de les que es va acusar el Sr. Rodríguez i jo no les contest, no les contest, o he de sortir d'aquesta tribuna dimitit o em fan la massa i el cullerot en sortir a fora, perquè és així, perquè la democràcia és així i la participació és així, encara que les 19 coses, o les 18 o les 20, siguin mentida totes. Bé, idò s'ha d'argumentar, s'ha de contestar i s'ha d'explicar que són mentida. Allò que no es pot fer és passar i parlar d'una altra cosa.

De la mateixa forma que el que no es pot fer és demanar documentació..., el que ha explicat el Sr. Diéguez en aquesta tribuna a mi també m'ha passat, i també he anat a una

conselleria i molt amablement els funcionaris m'han posat damunt una taula tot un munt de documentació que jo he hagut de cercar -tanta sort que me'n vaig dur algú que m'acompanyava i que era més hàbil que jo manejant expedients-, i després de no sé quantes hores vàrem trobar el que cercàvem. Aquesta no és forma de tractar amb respecte una cambra que representa la sobirania popular, això no és forma de respectar la democràcia i de respectar les persones que han estat elegides per una votació democràtica i sobirana.

Per tant, sense allargar-me més perquè no tenc més arguments per donar, aquest és l'argument de fons pel qual jo i el meu grup donarem suport a aquesta moció, sense entrar en concret en si cap d'aquestes coses és o no és adequada, si les crítiques són adequades o no són adequades, si s'ha comès tal fet o tal altre. Allò que jo no puc acceptar com a representant d'una força democràtica és que des d'aquesta casa no es respecti l'oposició, no es posi damunt la taula tota la transparència que faci falta i no es tengui el respecte degut que s'ha de tenir a totes les persones electes que som aquí i formam aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, seré molt breu en la meva intervenció. Coincidesc gairebé amb el cent per cent en allò que ha dit el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula. No és la meva intenció entrar en el fons de la qüestió en l'anàlisi dels punts concrets d'aquesta moció. I no hi entrarem perquè de fet fa 15 dies se'ns va robar el debat, se'ns va negar la possibilitat de conformar l'opinió del nostre grup, en base a l'obligat debat que genera una interpel·lació.

Ja vaig assenyalar en aquell moment que s'havien formulat aquí acusacions gravíssimes, que voregen el delictes, si no hi cauen de ple, respecte a la política de funció pública portada a terme per la Conselleria d'Interior. Acusacions que sorprenentment no van ser ni negades, ni refutades, simplement varen ser ignorades com si ni tan sols s'haguessin formulat. L'única excusa que se'ns va dir va ser una referència a un programa del cor, de vísceres diria jo. I certament per al nostre grup parlamentari aquesta actitud en realitat suposa un menyspreu al Reglament d'aquesta cambra i al mateix procediment parlamentari. La interpel·lació és una eina bàsica en la tasca de control de Govern i aquesta tasca de control és essencial en qualsevol sistema democràtic. I els membres del Govern, qualsevol membre del Govern que és interpel·lat, ha de contestar allò que se li demana per incòmode o irrellevant que pugui ser.

No és de rebut que enlloc de contestar es limiti a llegir-nos un programa d'actuacions. És evident que la formulació genèrica de la interpel·lació que se registra en el registre de la cambra no condiona després la concreció de les qüestions a debatre. Si la interpel·lació és sobre funció pública, naturalment

que no es pot demanar sobre turisme. Però dins el marc de la funció pública no hi ha temes vedats, no hi ha temàtiques prohibides. Ni el grup que interpel·la té per què anunciar prèviament les qüestions puntuals que introduirà després en el debat. La postura del conseller d'Interior a negar-se a respondre les qüestions plantejades pel portaveu socialista, per molt desagradables o sense fonament que pogués considerar-les ell, aquesta postura ha creat un precedent molt perillós. Si açò fes escola, si açò es fes sempre així, el control parlamentari esdevindria impossible i açò ens preocupa, perquè el control parlamentari és essencial en la democràcia.

Respecte el contingut de la moció. Només assenyalar, com ja he dit, que no entraré en detalls, no tenim totes les dades que maneja el Grup Socialista, però hem escoltat molt bé les explicacions del portaveu socialista avui, fa 15 dies i també coneixem la doble versió que sobre la Sra. Moragues va fer el conseller, perquè jo era a la comissió quan va dir una cosa i era aquí a plenari quan va acceptar que era una altra. També coneixem la manca d'informació que ell i altres consellers practiquen, la informació que no ens donen, malgrat que per Reglament estan obligats a donar-la. I també vull dir que qualche vegades des d'aquesta mateixa tribuna, a aquest portaveu, el conseller d'Interior l'ha enganat, m'ha dit mentides. Ja en ratllarem el dia que convengui.

Davant açò, davant aquesta situació i tenint la convicció moral que les acusacions, que no les proves, perquè no obren en el meu poder, la convicció moral que les acusacions del portaveu socialista són certes, donarem suport a la moció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj en aquesta tribuna per tal de defensar el posicionament del meu grup parlamentari respecte la moció presentada des de les files del Partit Socialista. I abans de res, per si tenien vostès algun dubte, o alguna esperança, els anunciï el vot en contra de tots i cada uns dels punts que es relacionen a la part dispositiva de la mateixa. La motivació és ben clara i evident.

Per una banda el Grup Parlamentari Popular no pot consentir de cap de les maneres les malintencionades insinuacions, provocacions i reiterades faltes a la veritat de diputats d'aquesta cambra, per tal de justificar un estat de corrupció dins la nostra administració absolutament inexistent. Punt número 1. Per altra banda el Grup Parlamentari Popular no pot permetre que en aquesta respectable cambra tinguin lloc debats propis de programes televisius de mitjana tarda. Això el meu grup no ho pot consentir.

I dit això m'agradaria, si el temps i el President m'ho permet, justificar el sentit del nostre posicionament, atenent el veritable contingut d'aquesta espècie de *totus revolutum* que avui aquí debatem. Respecte a l'apartat primer, que fa

referència al control polític de l'accés a la funció pública, creim que és necessari, a la vegada que absolutament imprescindible demostrar els ruinosos entramats del diputat autor, baix diferents arguments que justificaran, sense cap dubte, d'una manera i una forma d'actuar correcte i absolutament ajustada a la més escrupolosa legalitat. Miri, en el debat d'interpel·lació de la intervenció del Grup Parlamentari Socialista i la intervenció del Sr. Diéguez, es desprèn una absurda conclusió. L'autor de la moció vol transmetre la sensació que l'EBAP ha estat creat *ad hoc* per tal que la conselleria controlï íntegrament l'accés a la funció pública.

Miri Sr. Diéguez, jo li explicaré dues qüestions i de manera molt telegràfica, que li faran entendre si és que ho vol entendre, que la creació d'aquests òrgans està previst legalment, com no podria ser d'altra manera, i que la direcció dels mateixos correspon a qui els ha estat designat per llei, com no podria ser d'altra forma. Instituts creats a diferents comunitats autònomes, en base a l'article 46 de la Llei 2/89, que esper que vostè conegui i allà on precisament governen vostès, res més lluny de la realitat. Andalusia, Aragó, Astúries, Castella-La Manxa, Catalunya, País Basc i Navarra. Fins aquí justificada la creació de l'EBAP.

Però això no és el més greu, el més greu no és que es qüestionï la creació d'aquests òrgans, per tal de desacreditar el conseller, fent creure que es crea una infraestructura administrativa per dominar processos de selecció de personal, que també. El pitjor és el que s'insinua després, quan es diu que el conseller exerceix "un efectiu control sobre els seus òrgans directius". Miri Sr. Diputat, tan a la resta de comunitats autònomes, allà on governen vostès, com a l'Estat els càrrecs directius de l'administració són nomenats lliurement per l'òrgan competent. I l'EBAP, com a organisme autònom que és, es troba adscrit per imperatiu legal a la conselleria competent per raó de la matèria, de la mateixa manera que està adscrit al Ministeri d'Administracions Públiques l'INAP. Sr. Diéguez, ignora o vol ignorar vostè el model establert a la Constitució espanyola que determina a qui li correspon la direcció d'administració pública? No sap vostè que la direcció de l'administració pública es concentra mitjançant una regulació que s'estableix a l'esmentat control a la LOFAGE.

Senyors diputats, no entraré en qüestions òbvies per motiu de temps. Però permeti'm que al Sr. Diputat li aclareixi un parell de conceptes i qüestions que jo pens que no li varen quedar clars. Primer concepte, la lliure designació és el sistema que la llei preveu precisament per a la provisió de llocs de treball d'alt nivell. Segon concepte, els funcionaris públics no són assimilables, per molt que a vostè li interessi assimilar-los, baix cap concepte al personal eventual de gabinet o d'assessorament designat en funció de la confiança política. Primera qüestió, cap dels llocs de treball de l'EBAP, els quals vostè fa referència, són o estan ocupats per personal eventual, tots ells es proveeixen mitjançant funcionaris públics. Segona qüestió, a la resta de comunitats autònomes, com també succeeix a l'Estat, les unitats administratives de més alt nivell s'ocupen pel sistema de lliure designació. Ni més ni menys Sr. Diéguez.

Però miri Sr. Diputat, examinant el *Diari de Sessions* de la interpel·lació, em crida especialment l'atenció que un diputat com vostè no tengui la més mínima prudència necessària per no caure en la seva pròpia trampa, ni més ni menys Sr. Diputat. Posa en qüestió el títol acadèmic de veterinari del gerent de l'EBAP i s'atreveix a qualificar-lo de "títol exòtic" per al càrrec que ha de desenvolupar. Miri Sr. Diputat, abans de fer aquest tipus d'afirmacions jo li diria a vostè que mirés baix la seva pròpia estora per veure què hi ha, jo li mostraré un exemple. En el Govern del pacte de progrés una biòloga, avui diputada en el Congrés de Diputats, va desenvolupar ni més ni menys que el càrrec de cap de personal a una conselleria d'aquesta administració, biòloga i cap de personal d'una conselleria d'aquesta administració. En qualsevol dels casos també hauria de saber el Sr. Diputat, que el Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en repetides ocasions respecte a l'obertura de titulacions acadèmiques en allò que es refereix a la gestió pública.

I entrant en el segon punt de la seva moció, allà on demana vostè que li facilitin documentació respecte viatges de la directora general, certificacions, així com íntegrament un determinat expedient. Miri, sap vostè perfectament quins són els mecanismes utilitzats en aquest cas per sol·licitar aquesta documentació i me consta que mai li ha estat negada a vostè documentació alguna. Per tant, li deman que utilitzi les vies procedimentals als efectes establertes, que no són precisament aquestes, per tal de sol·licitar la documentació que necessiti per continuar construint les seves pròpies teories. Me consta que el desplaçament vostè ja el té solucionat.

Però m'agradaria entrar en qüestions de certificacions. Miri Sr. Diputat, permeti'm que li digui amb tots els respectes que vostè em mereix i que són molts, que té vostè un profund i un agut desconeixement de la matèria, quan qüestiona vostè la capacitat d'un director general per signar certificats d'antiguitat. Miri Sr. Diputat, ha vengut sent costum i hàbit reiterat, que els certificats relatius al personal hagin estat signats pel titular de la Direcció General de Funció Pública. Com exemple li diré Sr. Diputat, que en cada convocatòria general de provisions de llocs de treball, es varen signar per l'anterior director general de Funció Pública, no un, ni dos, ni tres, ni quatre, cents de certificats que acreditaven l'antiguitat dels participants, ni més ni menys que un per concursant. I parlem de convocatòries en les que s'haurien pogut presentar fins a un total de 700 funcionaris.

Dit això, jo li recoman al Sr. Diputat un simple, un breu i un fàcil exercici per tal confirmar les meves darreres paraules. Demani Sr. Diéguez al seu company i amic, Sr. Jaume Colom, si no és cert allò que jo li acab d'exposar. Vostè el té molt a prop, tant que no hauria de desapropitar l'oportunitat de descobrir definitivament que la trama que vostè pretén organitzar no és més que producte de la seva imaginació, o de la seva desencertada maquinació. Sr. Diputat, si no vol seguir el meu consell digui'm quantes còpies de certificats, com el que vostè té el valor d'avui denunciar en aquesta cambra, vol que jo li porti i que varen estar precisament signats per l'anterior director general de Funció Pública? 100, 150 en vol? Quants en vol Sr. Diéguez?

Però li he de dir més Sr. Diéguez, vostè un dels problemes que té són els seus confidents. O no li diuen tota la veritat, o a vostè no li desitgen cap triomf, o no l'estimen gaire. Posa vostè en dubte l'antiguitat d'una funcionària i insinua que el certificat no reflectia el temps que havia estat treballant a la conselleria. Miri Sr. Diputat, resulta, per si vostè ho desconeixia, que durant el període de temps que vostè qüestiona, la funcionària que vostè anomena i que li record que no té avui cap possibilitat de defensar-se en aquest Parlament, no només se trobava prestant serveis a la Conselleria d'Interior, sinó que a més ho feia a les ordres del seus companys de partit, el Sr. Josep Maria Costa i el seu estimat Sr. Jaume Colom, en aquell moment director general de Funció Pública. Li recoman per segona vegada que faci un breu exercici, parli amb l'anterior director general de Funció Pública, estic absolutament convençut que el treurà de tots els dubtes que vostè tengui al respecte.

I per acabar en el tema de certificats. Miri Sr. Diputat, el certificat del qual vostè parla va estar aportat com a peça documental en un procediment substanciat en el Jutjat Contencios Administratiu núm. 1 de Palma. I la sentència que va concloure el procediment va esdevenir ferma i no va estar apel·lada, ja que es va declarar conforme a dret l'adjudicació del lloc de treball, que vostè no se n'amaga de dir que ha estat obtingut per "*enchufe*". Una sentència que el Jutjat Contencios Administratiu núm. 1...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar Sr. Jerez per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vaig acabant Sr. President.

I respecte el darrer punt que fa referència al lliurament de documentació sol·licitada pel diputat. Dir-li allò que li deia abans, sap vostè perfectament i li consta a aquest diputat, que el Sr. Conseller ha contestat a totes i cada una de les preguntes que li ha volgut fer vostè, tan en seu parlamentària com escrites. No obstant pot ser i estic convençut d'això, que la contestació no hagués trobat l'èxit que vostè pretenia, o bé no justifica les seves obsessives maquinacions.

Dit això i justificades sobradament les inclinacions de vot del meu grup parlamentari respecte la moció presentada, no em queda més que agrair la paciència de tots i cada uns dels diputats d'aquesta cambra a l'hora de debatre mocions com la que avui discutim. I miri Sr. Diéguez, si jo ho hagués sabut li hagués recomanat el següent, que hagués acompanyat la directora general a fer el curs a Madrid, d'aquesta manera no només tendríem una directora general absolutament formada, sinó que tendríem un diputat que sap perfectament d'allò que parla.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vostè té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego son tantas las cosas y tan poco el tiempo parlamentario que tenemos en la oposición para tratarlas, que a veces tenemos que introducir en las mociones más de lo que es normalmente conveniente. Pero entendemos que ha sido necesario hacer una moción, quizás excesivamente extensa y entrando en una serie de cuestiones que en principio no debería haber llegado a una moción. Pero el hecho es que las circunstancias nos han llevado hasta aquí y el hecho es que, como ya se ha puesto de relieve por otros grupos parlamentarios, a los que quiero dar las gracias por su voto favorable a la presente moción.

Como ya se ha puesto de relieve, digo, aquí no tuvimos debate en la interpelación, el conseller no contestó a nada, el conseller calló. Y ahora, con cierta chispa retardada, se pretende que por el Grupo Parlamentario Popular tenga lugar el debate de la interpelación en este momento. El debate de la interpelación lo tendría que haber llevado a cabo el Sr. Rodríguez en su momento, porque todos los temas los conocía de forma sobrada y podía haber contestado. Eso sí, probablemente no los podía ni justificar, ni explicar, pero contestar sí. Probablemente nos diría alguna mentira, como nos ha dicho tantas veces, pero tendría que haber contestado en su momento.

En definitiva señoras y señores diputados, hemos visto el enchufismo, lo hemos visto por ley y por decreto. Lo hemos visto por decreto en todo lo que estuvimos explicando en la interpelación, como ha montado el Sr. Rodríguez el esquema de la función pública para que nada se le escape. Y lo hemos visto por ley en la propuesta que se hizo, junto a la ley de acompañamiento de presupuestos sobre la que hemos hablado en el día de hoy también. Frente a todos los intentos que hacemos de averiguar qué es lo que está sucediendo en Función Pública, normalmente nos hemos encontrado con una situación de secreto, no se nos dan prácticamente explicaciones. Todo el mundo tiene respuestas, todos los grupos parlamentarios tenemos respuestas que ha dado el Sr. Rodríguez y que son siempre, eso que se llama comúnmente, remisiones al maestro armero. Y no tendría tiempo ni en 5, ni en 10, ni en 15 minutos para poderlas explicar todas, pero las tengo todas y puedo ponerlas a su disposición Sr. Diputado del Grupo Parlamentario Popular, si así lo quiere ver. Y claro, el secreto es muy pernicioso, se lo puedo asegurar. Y más en Función Pública que debería ser extremadamente transparente.

Mire, sobre la creación de la EBAP, yo no sé si ha oído bien nuestra intervención o no en la interpelación, pero no criticamos la creación de la EBAP. Es más, nos parece bien que exista la EBAP y creemos que está muy bien generar y crear la EBAP. Con lo que no estamos de acuerdo es con que todos los que mandan allí sean enchufados, es en esto en lo que no estamos de acuerdo. Menos un jefe de departamento, creo que es un jefe de departamento, todos los demás son enchufados. En eso es en lo que no estamos de acuerdo. Ese sitio es un sitio

muy delicado, la EBAP, porque controla los procesos de formación, selección, traslados, etcétera y es un sitio muy delicado. Y nosotros creíamos, ya veo que usted no se lo creyó desde el primer momento y por lo visto ha acertado, nos creíamos las palabras del Sr. Rodríguez cuando decía: "la EBAP estará profesionalizada, procurando poner funcionarios fuera de los procesos de selección política". Pues los que nos creíamos en un momento u otro que iba a ser así ya sabemos que no. El Sr. Diputado del Partido Popular no se lo creyó en ningún momento porque ha dicho claramente que en todos los sitios se ponen enchufados, bueno lo ha dicho con otras palabras sin duda mucho más correctas que las que estoy empleando yo. Sobre el título de veterinario de un determinado señor de la EBAP. Yo no lo critiqué, es más, dije que cuidar de un pesebre era lo más oportuno. O sea, no dije que fuera un título inadecuado, cualquier persona con cualquier titulación, efectivamente, puede ocupar ese puesto. El título de veterinario, ya digo, no lo critiqué en ningún momento.

Mire, me ha estado hablando... Bueno veo que no me van a votar a favor a la constatación de que el control político, los mecanismos de acceso a la función pública impiden que se pueda garantizar la igualdad de acceso. Tampoco me van a votar a favor de que se entregue la documentación. Yo no entiendo como un grupo parlamentario puede votar en contra de que un conseller entregue una documentación que se le pide y luego decir que el conseller es totalmente transparente. Aquí hay algo que no cuadra. Si es totalmente transparente, ¿por qué votan en contra de que no se entregue una documentación en un plazo de 5 días? No lo entiendo y no me han dado una explicación ni satisfactoria, ni insatisfactoria.

Me ha reconocido, eso sí, que los viajes que hizo la directora general de Función Pública fueron de interés privado, fueron para hacer un curso. O sea, no estaba..., me ha dicho que yo también podría haber ido a hacer el curso. Evidentemente a mi nadie me dijo y no hubiera aceptado hacer un curso con dinero público, no siendo funcionario de la comunidad autónoma, sino siendo un cargo político, no lo habría aceptado. Usted me ha reconocido que es así, lo cual demuestra que no estamos equivocados y que no estamos en Salsa Rosa, sino que estamos en salsa negra, negra y con lixiviados que hierven y de los que sale metano. Y una de esas burbujas de metano es esta, viajes de interés privado de un político pagados con dinero público. Ahí habrá que tomar sus responsabilidades, Sr. Diputado.

Respecto a los certificados, que un político haga un certificado no lo veo bien. Si lo hace con la firma de un funcionario, que es el que da fe de lo que realmente sucede y lo que hace el político realmente es dar el visto bueno a lo que ha hecho el funcionario, me parece correcto. Pero un cargo político certificar no lo veo, ni mucho menos, correcto.

Respecto al caso de la funcionaria, es un caso concreto, no quiero entrar en ello. Usted dice que estaba en Función Pública y que yo negaba que estuviera en Interior. Yo no negué que estaba en Interior, estaba en Interior, pero no en Función Pública. Estaba en la secretaria general técnica, su puesto era una secretaria general técnica, no en Función Pública. Pero vamos, el caso es... Quiero decirle que no se trata de ir más

allá, o más aquí de un caso concreto, sino del hecho de que se extienden este tipo de certificados.

Usted dice, constata..., se niega mejor dicho a votar a favor de que constatemos que se ha incumplido la obligación de entregar documentación por parte del conseller y de responder de forma veraz a las preguntas. Todo el mundo lo estamos diciendo aquí, estamos viviendo una etapa negra en este Parlamento, en la que se nos niega la información, no se nos contesta a las preguntas, se nos boicotea de muchas maneras distintas. No quiero extenderme más sobre ello porque no es el caso de esta moción, pero ténganlo en cuenta Sr. Diputado.

Por último quisimos que se constatará que una vez más el conseller de Interior había faltado a la verdad, esto es tan objetivo que lo reconoció el propio conseller. Vino aquí y dijo: "sí, no dije la verdad, pido perdón". Van a votar en contra de que el sol sale por el Este, pues bien, háganlo ustedes. Miren, nosotros creemos que el Sr. Rodríguez es un castigo para la función pública y si se me permite acabar...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo ya. Y acabaré con una frase que tuve la suerte de oír en la magnífica tosca que tuvo lugar este domingo aquí en Palma. Como decía el sacristán: "*Chi contrista un miscredente si guadagna un'indulgenza*", el que martiriza un hereje se gana una indulgencia. Y yo con el Sr. Rodríguez pienso ganármela, quede lo que quede de legislatura, téngalo por seguro.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, no té torn de rèplica, tanca el Sr. Diéguez. Això vostè ho sap.

Per tant, senyores i senyors diputats, si els sembla bé ens podem preparar per a la votació.

Passam a la votació.

22 vots a favor, 27 en contra, cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada aquesta moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 10259/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a les mancances dels Jutjats d'Eivissa i Formentera.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei. I en primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 10259/05 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a les mancances dels jutjats d'Eivissa i Formentera. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular ha decidit presentar la present proposició no de llei per una doble motivació. En primer lloc per certificar i posar de manifest les precàries i deficientes condicions en la que els jutjats d'Eivissa i Formentera es veuen obligats a desenvolupar les seves funcions jurisdiccionals. I per altra, sol·licitar al Ministeri de Justícia, una vegada més, actuacions urgents que donin resposta definitiva a un greu problema de salubritat laboral d'una dimensió tal que atempta directament contra la pròpia dignitat humana. Pels diputats de l'illa d'Eivissa de sobres són conegudes la situació i les circumstàncies que tant els funcionaris com els usuaris de l'Administració de Justícia en general es veuen obligats a suportar diàriament. Per la resta de diputats probablement no sigui coneguda la situació, i creguin vostès que allò que els contaré és una realitat i no és ficció, i creguin vostès que això succeeix a l'illa d'Eivissa i no a qualsevol regió sense desenvolupar del sempre tan necessitat tercer món.

Senyores i senyors diputats, avui l'escenari, avui la realitat és la següent: funcionaris que es neguen a treballar en condicions inadmissibles i en un més que certificable estat de risc per a la seva salut; sindicats denunciant la situació; mitjans de comunicació fent-se contínuament ressò d'una situació insostenible; professionals del món del dret, procuradors i missers, sotmesos a unes instal·lacions absolutament inadequades, i el que és tan important o més, usuaris de l'Administració de Justícia que, amb independència de patir les precarietats d'unes instal·lacions indignes, veuen com la resolució dels seus procediments es dilata d'una manera absolutament incompreensible.

Però si bé la principal motivació, com deia, que porta el nostre grup a presentar aquesta proposició és la precarietat generalitzada de les instal·lacions, ha estat determinant l'incident que es va registrar el passat mes de desembre, quan les pluges negaren completament l'aigües residuals, amb una alçada de 20 centímetres, la planta baixa on s'instal·len la clínica forense i els arxius de l'edifici. Com a conseqüència d'aquest fet s'ha anat produint tot un seguit de reaccions de protesta que van des de les que sol·liciten el tancament de la clínica forense a la negativa justificada dels funcionaris de baixar a la planta on es localitzen els arxius.

I, senyores i senyors diputats, fidel testimoni de les meves paraules són els constants titulars de premsa que vénen a il·lustrar una realitat francament intolerable. Pocs dies després d'aquesta inundació podíem llegir en premsa: "*El juez decano estudia cerrar la clínica forense por su gravísima insalubridad*", i diu la notícia: "*El juez decano de Ibiza, Juan Carlos Torres, informó ayer, después de que la planta semisótano de los juzgados volviese a inundarse por la lluvia, de que está estudiando cerrar la instalación*", i diu entre cometes: "*“Su insalubridad puede tener gravísimas consecuencias para los ciudadanos”, protestó Torres, que tiene previsto comunicar esta semana al Ministerio de Justicia las graves deficiencias que tiene el local y que son insostenibles*”, paraules del jutge degà dels Jutjats d'Eivissa.

Els forenses també es manifesten en el mateix sentit. El subdirector de l'Institut Mèdic Forense de Balears...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sra. Abascal, li prec que no parli tan fort, almanco.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada, no esperava menys de vostè.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Els forenses no són menys. El subdirector de l'Institut Mèdic Forense de Balears, Juan Ramón Sancho, *aseguró que en varias ocasiones se ha pedido que se cierre esta instalación y se ha comunicado su insalubridad. "O se soluciona -diu- de forma inminente o habrá que cerrarlo y las soluciones no llegan"*. Més titulars de premsa: *"El CSIF -sindicat- pide a Trabajo que se precinte el sótano de los juzgados"*. Més titulars: *"Los agentes judiciales se niegan a bajar al archivo de los juzgados por falta de higiene. El Colegio de Abogados protesta ante el ministerio por el estado del archivo de los juzgados"*. I arrel de tot això s'han arribat fins i tot a produir notícies amb burla i notícies amb sorna, i les llegiré: *"Las ratas hacen aparición en el archivo de los juzgados. Una rata de considerables dimensiones se dejó ver el martes en el archivo de los juzgados; una funcionaria que recogía papeles para facilitar las tareas de limpieza y desinfección del archivo se encontró con el animal, lo que le provocó un buen susto. No ha quedado constancia gráfica de la rata porque, a diferencia de una cucaracha que hace varios meses aguardó pacientemente en la pared del despacho de un juez a que llegara un redactor de este periódico, en este caso el animal se escondió"*.

(Se sent una rialla)

L'assumpte és tan greu que fins i tot programes de televisió d'àmbit nacional s'han fet ressò de la qüestió. El programa de tots vostès conegut *Caiga quien caiga* va voler testimoniar aquesta situació amb una filmació dels soterranis dels jutjats. En primera instància va ser aquesta sol·licitud de filmació aprovada pel jutge d'Eivissa, pel jutge degà, però incomprensiblement va ser aquesta sol·licitud revocada des del Ministeri de Justícia no sabem per quines raons, però el que sí sabem és què va dir el ministeri per revocar precisament aquesta sol·licitud de filmació, va dir: *"Es del todo desaconsejable y del todo inconveniente autorizar la filmación"*.

El mateix ministeri reconeix l'estat de la planta soterrani dels Jutjats d'Eivissa i Formentera. I no només això, sinó que la memòria del Tribunal Superior de Justícia presentada en seu parlamentària fa pocs dies també constata aquestes deficiències.

Diu: *"Alzada donde el terreno donde el nivel freático alcanza las dependencias inferiores en que se encuentran localizadas las instalaciones de los médicos forenses, son recidivantes los malos olores, las inundaciones y la humedad, problemas irremediables hasta la fecha a pesar de las diversas actuaciones acometidas"*.

Senyors diputats, tota aquesta situació és la venim patint als baixos de l'edifici dels Jutjats d'Eivissa i que provoca situacions greus cap als ciutadans, que compliquen cada vegada més la resolució dels seus conflictes. Tant és així que s'ha arribat a confirmar -i escoltin això, senyors diputats-, s'ha arribat a confirmar la destrucció de proves per haver-se negat els arxius i proves que poden ser absolutament determinants per a la resolució dels procediments.

Si aquesta és la situació dels baixos dels Jutjats d'Eivissa i Formentera, no diferent és l'estat de la resta de l'edifici, un edifici amb falta d'espai, on són reiterats els incompliments en matèria de riscos laborals, que no està adaptat per a persones amb minusvalideses, on els ascensors no és cada dia que funcionen i on les calefaccions tampoc no funcionen d'una manera habitual. I els diré una cosa: aquest edifici, una vegada al mes, s'ha de sotmetre a un procés de desinfecció; escoltin, senyors diputats: una vegada al mes s'ha de sotmetre a un procés de desinfecció i de desratització. La memòria del Tribunal Superior de Justícia també es fa ressò de l'estat de l'edifici; diu: *"No pasan desapercibidos los periódicos informes elaborados por el juez decano en torno a la angustiosa situación generada a tenor de las deficientes condiciones de salubridad, higiene e incomodidad funcional que este edificio proporciona"*.

Jo crec, senyors diputats, que després d'això és responsabilitat de tots evitar aquesta situació absolutament insostenible. Aquest és l'estat de coses, i en aquest llastimós estat és en el qual ens trobam avui. A aquest diputat ja no li queda res més a dir més que sol·licitar al Ple d'aquesta cambra suport incondicional a aquesta proposició no de llei, no sense abans advertir i deixar clar que la seva redacció ho ha estat per tal d'evidenciar una realitat: l'oblit i l'estat d'abandonament del Ministeri de Justícia respecte a unes instal·lacions judicials necessitades d'actuacions urgents. Si bé aquesta ha estat una motivació, aquest diputat vol cercar el consens en primer lloc i el suport unànim de la Cambra que reforci encara més si cal aquesta proposta. Permetin-me que els digui que qui pensi que la motivació del Grup Parlamentari Popular ha estat una altra, i principalment motivada per qui és que realment governa avui a Madrid, els he de dir que s'instal·len en un perfecte error i, de la mateixa manera, qui pretengui justificar les tímides declaracions d'intencions del Ministeri de Justícia o les puntuals actuacions del ministeri respecte als Jutjats d'Eivissa per tal de raonar una inclinació de vot que no sigui de suport a aquesta proposició no de llei, s'equivoca de la mateixa manera.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena d'addició 2131/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Senyores diputades, senyors diputats, vull iniciar la meua intervenció anunciant el suport del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a aquesta proposició no de llei, i crec que els motius del nostre suport són evidents.

En primer lloc crec que no es pot negar que les condicions en què treballen els Jutjats d'Eivissa i Formentera són deplorables. La descripció que de la situació ha fet el Sr. Jerez, encara que un poc colorista, respon a la realitat. He de confessar que no conec personalment l'edifici i el seu estat, però totes les informacions que he pogut recollir al respecte -i he telefonat a bastant gent d'Eivissa- m'han confirmat que allò que ens ha exposat el portaveu popular és cert, encara que no me n'havien parlat amb tant de detall zoològic però, bé, és cert. Però també m'han fet saber que això és una situació que no és d'ara, que fa estona que va.

En aquest sentit, però, és bo recordar -açò, ho hauríem de recordar tots- que el Parlament de les Illes Balears ja va aprovar per unanimitat, amb el vot favorable de tots els grups, el passat 15 d'octubre del 2004, una proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista que, esmena pel Partit Popular, ja plantejava aquesta mateixa demanda al Govern de l'Estat. Concretament s'instava a la construcció de noves dependències, noves dependències, per a l'Audiència Provincial i per als Jutjats d'Eivissa, Manacor, Inca i Menorca. És lògic, llavors, que mantinguem el suport a aquesta demanda unànime, ja que en els gairebé dos anys transcorreguts la situació no ha millorat, precisament.

Però permetin-me una reflexió al respecte, ja que no basta, per al nostre grup no basta, votar a favor o en contra d'una proposta, cal també analitzar què ens ha portat a la situació actual. Així, per al nostre grup és evident que ens trobam amb un exponent més de la discriminació històrica que han patit les nostres illes pel que fa a les inversions estatals. Malgrat només sigui perquè consti en acta cal tornar a dir que les Illes Balears són la comunitat que més aporta percentualment a les arques de l'Estat i que paradoxalment estam en els darrers llocs del rànquing d'inversions estatals. La degradada situació de l'Administració de Justícia n'és simplement un exemple més. Hem de situar les coses en el seu context perquè la manca d'inversions en justícia que ha portat a l'actual situació no és una mancança aïllada, sinó part d'una injustícia més ampla que pateix la nostra terra.

En aquest sentit la votació d'avui no ha de tranquil·litzar cap consciència, ni tampoc no hauria de servir d'eina propagandística. Si bé és cert que l'actual govern de l'Estat és en aquests moments qui té l'obligació de posar remei a aquesta situació, no és manco cert que els governs anteriors, entre ells els vuit anys de govern Aznar, tampoc no varen fer per solucionar de soca-rel la problemàtica existent. La discriminació d'aquestes illes ja és gairebé endèmica: governi qui governi a Madrid els problemes continuen sense resoldre,

aquesta és la realitat i tot l'altre són vuit i nous i cartes que no lliguen.

Des de la tranquil·litzat que ens dóna pertànyer a un grup polític que sempre ha defensat el mateix, que sempre ha defensat els interessos de les Illes Balears independentment de qui governa a Madrid, donarem suport a la proposició no de llei, però també podem dir ben clar que açò no basta. No basta construir uns jutjats nous a Eivissa; és important, açò, i seria una gran fita si s'aconseguís, però no basta. La relació financera de les Illes Balears amb l'Estat ha de variar radicalment si no volem trobar-nos aquí votant any rere any que ens concedeixin allò que és nostre. El Parlament de les Illes Balears ha d'exigir, naturalment, uns nous jutjats a Eivissa, però no com un pidolaire que demana almoïna, sinó com aquell a qui s'ha robat allò que és seu. Tenim dret a uns nous jutjats a Eivissa, com tenim dret a uns nous edificis per a jutjats a Manacor, a Inca, a Menorca. Com tenim dret al fet que s'ampliï la plantilla dels serveis judicials, que es creïn i dotin nous jutjats del contenciós, del penal, de primera instància; en definitiva, al fet que les Illes Balears tinguin l'Administració de Justícia que ens pertoca, que ens mereixem i que pagam.

És per açò que hem considerat oportú fer una esmena d'addició a la proposició. Volem afegir un tercer punt que, en la línia d'allò que es va aprovar l'octubre del 2004, vagi més enllà de la justa però limitada reivindicació d'uns nous jutjats a Eivissa i Formentera. La nostra esmena demana que el Parlament de les Illes Balears reivindiqui davant el Govern de l'Estat un increment substancial en les inversions en matèria de justícia a les Illes Balears. Seria en realitat un primer pagament del deute històric que té l'Estat respecte a les nostres illes, encara que som ben conscients que açò tampoc no és la solució definitiva, encara que la solució definitiva no l'aclarirem avui aquí, però estam en el camí: esperem que ho aconseguim amb la reforma estatutària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen ara la paraula els grups que no hagin presentat esmenes, i en primer lloc el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Les deficiències dels Jutjats d'Eivissa no són unes deficiències noves. Darrerament ha passat un fet espectacular, sobretot una crònica espectacular d'aquests fets perquè, inundacions dels soterranis dels jutjats, se n'havien produït anteriorment. És un edifici que està en un estat lamentable, una autèntica vergonya; en això crec que estarem tots d'acord, que es mantengui encara en aquestes condicions, tal com està avui en dia.

Ara bé, són unes deficiències que vénen de lluny, que aquest grup parlamentari que els parla ja ha votat en aquesta cambra a favor que se solucionassin i ha fet que a altres instàncies, com el Congrés de Diputats i el Senat, també s'hi duguessin esmenes o propostes perquè se solucionassin els

problemes dels Jutjats d'Eivissa, i la memòria del Poder Judicial no és ara que ho recull per primera vegada i, evidentment, els escrits del degà dels Jutjats d'Eivissa no han començat ni enguany ni l'any passat, sinó que porten molts anys. Són unes deficiències històriques que lògicament cada dia que passa la situació és pitjor, però són unes deficiències que són tan evidents que fins i tot el president Matas va ser conscient i va fer unes declaracions que era una situació vergonyosa i que s'havia d'arreglar. Lamentablement el ministre Matas mai no va ser conscient d'això, perquè si el ministre Matas n'hagués estat conscient supòs que el ministeri en aquell moment ho hauria solucionat i no hauríem hagut d'esperar aquest moment.

Bé, he de dir, per altra banda, que aquesta infraestructura de l'Estat, dels jutjats, no és l'única que està en una situació lamentable a Eivissa. Hi està també l'edifici de la Direcció Insular, tancat des de fa un munt d'anys; hi està també la Comissaria de Policia, que hauríem pogut fer un relat quasi igual de dramàtic de la situació de la Comissaria de Policia. En definitiva, tot allò que és de l'Estat a l'illa d'Eivissa està en un estat absolutament lamentable. Creim que és urgent, urgentíssim, intervenir a l'edifici dels jutjats però hi ha altres indrets, també altres instal·lacions, que s'haurien de millorar.

Bé, ara que veim que des que no governen els seus a Madrid el Grup Parlamentari Popular té una major sensibilitat sobre el tema, esper que puguin influir sobre els seus companys, en alguns casos ells mateixos, que tenen la possibilitat d'aprovar la revisió del Pla general de la ciutat d'Eivissa, revisió del Pla general que contemplava solars i actuacions per resoldre l'edifici dels Jutjats, l'edifici de la Direcció Insular i una altra sèrie de remodelacions. Crec que no seria acceptable que hi hagués situacions de bloqueig d'aquesta reforma del Pla general, crec que no seria molt coherent amb tot el que s'ha dit aquí i, per tant, demanaria que es tenguí aquesta sensibilitat i no es bloquegi l'aprovació del Pla general.

Però així i tot, així i tot, sigui amb pla general renovat i aprovat definitivament o sense, la urgència és tal que nosaltres estam d'acord que s'exigeixi al ministeri un nou edifici, de manera urgent. Li votarem a favor, Sr. Jerez, li votarem a favor que se li exigeixi ja. També al fet que, mentrestant, i esperem que sigui un termini molt curt que s'hagi d'utilitzar aquest espai, que es facin les millores imprescindibles; estam d'acord amb els dos punts. També estam d'acord amb l'esmena que presenta el Grup PSM-Entesa Nacionalista i esperem que la reculli el grup proposam; crec que això ho millora.

I també estam -bé, avui hi ha molts d'acords- estam d'acord, Sr. Jerez, també amb la crítica a la censura del programa *Caiga quien caiga*, que volia fer un reportatge als Jutjats d'Eivissa. No ens pareix acceptable. Tampoc no ens pareix acceptable, més bé ens pareix una vergonya, que s'intenti censura preventiva contra un reportatge d'*Informe Semanal* sobre el conflicte de les autovies a Eivissa, que ja porta dues setmanes que no s'ha emès i que hi ha intent de censura preventiva, ja dic, per un diputat en el Congrés del seu mateix grup. Per tant demanaria una mica de coherència, una mica de sensibilitat, també, quan governen els nostres a Madrid, però així i tot el tema és important: el ministeri ha de fer aquest nou edifici i ha

de posar condicions. En això estam tots d'acord i li votarem a favor, Sr. Jerez.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, jo podria pujar a aquesta tribuna i dir simplement queestic absolutament d'acord amb la descripció caòtica que ha fet aquí el diputat del Partit Popular, que ha parlat d'instal·lacions inadequades, dels problemes de salubritat laboral, que els jutjats atempten contra la dignitat humana i que els diputats i les diputades d'Eivissa ho coneixem molt bé. Efectivament, i li he de donar l'enhorabona, Sr. Jerez, pel fet que hagin canviat vostès d'estratègia i per fi, ja que la setmana passada cap diputat del Partit Popular no va intervenir per parlar de carreteres, ara per parlar dels Jutjats d'Eivissa sí intervingui un diputat del Partit Popular, sobretot perquè hem de reclamar a Madrid, i amb això ja els va bé.

(Petit aldarull a la sala)

Però, bé, dit això també li diré que li ha faltat en el seu discurs una part important, i és que sembla ser que totes aquestes instal·lacions inadequades, que qualsevol qualificatiu que emprem qualsevol dels diputats ens quedarem tots curts per definir, efectivament, l'estat tercermundista en què es troben els jutjats d'Eivissa. Però, clar, resulta que les inundacions, les rates, les paneres, els baixos a què vostè feia referència, Sr. Jerez, tot això no ha nascut fa dos anys, que és el que vostè ha donat a entendre. Ha parlat de la memòria del Tribunal Superior de Justícia de l'any 2005, però si jo li tragués el conjunt de memòries dels anys anteriors on es denunciava exactament el mateix, no acabaríem mai. Però, miri, jo no faré la mateixa demagògia que ha fet vostè, perquè s'ha de ser molt atrevit per pujar a aquesta tribuna i defensar el que vostè ha dit de millora dels jutjats a dir que aquesta és una proposta urgent, quan fa més de 15 anys -escolti bé, Sr. Jerez-, 15 o 20 anys que el problema del qual ara parlam dels Jutjats d'Eivissa, com dic, fa més de 15 anys o 20 anys que es pateix a Eivissa, i això ha tocat a governs de tots els colors polítics. Però, clar, que vengui vostè aquí a fer una crítica, evidentment, de com es troben els jutjats, i només li ha faltat dir que amb el Sr. Aznar tot això no hagués passat, miri, li diré: sap què va fer durant vuit anys de govern del Partit Popular en matèria de justícia?, la gran actuació?, van arreglar un ascensor en els Jutjats d'Eivissa. Això va ser la pràctica, en aquest cas en els Jutjats d'Eivissa, del Partit Popular.

Però bé, dit això, i com evidentment he comentat perquè nosaltres estam absolutament d'acord amb la descripció que s'ha fet aquí, li diré també, Sr. Jerez, que no puc entendre com abans no varen fer cap inversió en tots els temes que aquí ens ha relatat amb la construcció d'un nou jutjat, amb millores a les instal·lacions actuals mentre no es construeix el jutjat, etc., etc. Però no només no varen fer aquelles inversions, sinó que a dia

d'avui, que per primera vegada un govern i un ministeri de Justícia posen als seus pressupostos generals de l'Estat una partida econòmica per a la construcció d'un jutjat nou a Eivissa, la primera vegada en la història, vostès, del Partit Popular en el Consell Insular d'Eivissa, estan boicotejant la construcció d'aquest jutjat. I, miri, jo no li trauré...

(Petit aldarull a la sala)

...no li trauré titulars de premsa, li trauré documents oficials. Pressupostos generals de l'Estat de l'any 2005; per primera vegada, com dic, el Govern de l'Estat posa una partida pressupostària per construir uns nous jutjats a Eivissa, pressupostos de l'any 2005, més de 4 milions d'euros. Resposta del Partit Popular quan es presenta una modificació del Pla general del municipi de Vila, que és on s'han de construir aquests jutjats, es presenta al consell insular, fa 16 mesos que s'ha presentat aquest projecte al consell insular i vostès, senyors del Partit Popular -que a més alguns d'ells estan asseguts avui aquí- de l'illa d'Eivissa, tenen paralitzat a la Comissió d'Urbanisme del consell insular aquest projecte per tal de boicotejar la construcció d'uns nous jutjats a Eivissa.

(Més aldarull a la sala)

Per tant, no vengui aquí, Sr. Jerez, a erigir-se en portaveu de com està de malament la justícia a Eivissa, que efectivament és així, quan vostès no només no varen fer res quan varen tenir l'oportunitat de governar a l'Estat, sinó que ara que estan a l'oposició a l'Estat però governen aquestes illes i en el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, com dic, estan boicotejant la construcció dels nous jutjats.

Però no em quedaré aquí, no és només respecte a la modificació del Pla general d'Eivissa. Mirin, durant el mandat del govern del Partit Popular, del Sr. Aznar, pressupostos dels anys 97, 98 i 99. No són titulars de premsa, són els pressupostos de l'Estat dels anys del govern Aznar, i com vaig tenir l'oportunitat de presentar esmenes, en aquest cas en el Senat, li he de dir, pressupostos del 97, una esmena concreta, la número 907: es proposava una partida "*para -llegesc literalment- para la revisión de la totalidad del saneamiento de la planta semisótano de los Juzgados de Ibiza*", allò que vostè diu *los bajos*. "*Las inundaciones de aguas residuales en los Juzgados de Ibiza han provocado, entre otras, la paralización en ocasiones de la clínica forense, pérdida de expedientes archivados, etc.*". Sap quin va ser el vot, Sr. Jerez, del Partit Popular?, vot en contra del Partit Popular. Pressupostos de l'any 98, les mateixes esmenes respecte als jutjats; vot en contra del Partit Popular. Pressupostos de l'any 99, novetat: una esmena per la qual es demana la construcció d'un nou edifici per als Jutjats d'Eivissa, pressupostos del 99, darrer any del mandat de la primera legislatura del govern Aznar; sap quin va ser el vot del Partit Popular?, vot en contra del Partit Popular. O sigui que, Sr. Jerez, no vengui aquí ara a erigir-se, com deia, en portaveu i en salvador de la justícia d'Eivissa que en part els seus vuit anys de govern tenen molta responsabilitat de les condicions amb les quals avui es troben els Jutjats d'Eivissa.

I com deia, en aquests pressupostos de l'any 2005, per primera vegada hi ha una partida que, per la seva culpa, senyors

del Partit Popular, ha quedat paralitzada mentre no es resolgui el tema urbanístic de la construcció a un solar o a uns terrenys que el segon entrebanc que hi ha posat el Partit Popular ha estat declarar una protecció d'un edifici, d'una escola, en aquest cas sa Graduada, per posar un entrebanc més a la construcció dels nous jutjats d'Eivissa, entrebanc i discussió que també es va allargar en el temps perquè el conseller d'Educació del Govern de les Illes Balears estava en contra d'aquesta protecció i d'acord amb el projecte de l'Ajuntament d'Eivissa, i el portaveu i conseller de Patrimoni del Consell Insular d'Eivissa i Formentera va ajudar perquè l'entrebanc continués i no es poguessin construir els nous jutjats d'Eivissa.

Ja li he dit i no li repetiré que esper, senyor diputat, que vostè ajudi amb la seva influència que el consell insular desbloquegi l'expedient que està paralitzat en el consell des de fa setze mesos.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor. No.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Torn a repetir, fa 16 mesos que l'expedient està paralitzat en el consell insular i que si no hagués estat per aquest entrebanc al dia d'avui, probablement, ja haguéssim pogut començar, tendríem començades les obres dels nous jutjats d'Eivissa. Perquè aquí s'ha dit que no valen declaracions d'intencions, etcètera,estic absolutament d'acord, però li reiter, els pressupostos generals de l'Estat del 2005, amb el govern Zapatero, per primera vegada aquest Ministeri de Justícia hi va posar una partida pressupostària.

I jo no faré el que el Partit Popular, i dir, no, com que això ja està previst nosaltres no votarem a favor de tot això. No, doncs miri, serà tot el contrari, com que en matèria de justícia vostès no ens han de donar cap lliçó, el nostre grup votarà a favor de la proposta del Partit Popular, inclosa l'esmena que ha presentat avui aquí el PSM que, evidentment, no només millora, sinó que fins i tot és molt més reivindicativa de cara al Ministeri de Justícia; i com que nosaltres som coherents i presentàvem esmenes al Senat a l'any 96, 97, 98 i 99, ho seguirem fent ara també, i no com vostès que a l'any 96, 97, 98, 99 i a la segona legislatura del govern Aznar varen votar no a totes les millores dels jutjats d'Eivissa, i ara, avui, després de dos anys de govern socialista venen aquí a dir que la justícia està molt malament, que hi ha moltes rates, moltes paneres, efectivament, però és que fa vint anys de tot això.

I per acabar, Sr. Diputat, ja que ha fet referència a la memòria del Tribunal Superior de Justícia de l'any 2005, efectivament el que ve a dir la memòria, posa de manifest el malament que estan les instal·lacions d'Eivissa, que ja s'hi ha fet referència a anteriors memòries a la situació sobretot de l'edifici principal del Jutjat d'Eivissa, fa referència també als problemes urbanístics, diu textualment "*y de protección sobrevenidos en el último año en el proyecto Ibiza Centro*"; fa referència també a les mesures positives que ja s'han adoptat llogant dos locals que permetran descentralitzar de moment i

mentre no es construeixi el nou jutjat d'Eivissa, posar en marxa, com deia, actuacions que fins ara no es podien posar en marxa per falta d'espai, aquesta memòria hi fa referència i ho declara com a una mesura positiva, i també diu la memòria que *“bienvenida será la solución de la instalación de nuevos órganos y servicios judiciales en otros locales anexos siempre que se cumplan aquellas condiciones geográficas y de utilidad”*.

I per últim, també, ja que s'ha fet referència de forma esbiaixada a aquest informe del Tribunal Superior de Justícia, es fa referència en aquest a l'equip psicosocial, que diu: *“Si se decía en referencia al año 2004 que no existía y que debería existir, hay que felicitarse totalmente en su definitiva creación y constitución a fines del año 2005”*. És a dir, amb dos anys s'han donat positives, molt més, miri el que li dic, Sr. Jerez, que amb 15 anys anteriors, dels quals, 8 anys eren responsabilitat, la resta d'un altre govern socialista, però que, en aquest cas i en aquesta legislatura, com dic, amb dos anys s'ha fet més per als mitjans de la justícia a l'illa d'Eivissa que amb els 15 anys anteriors. Que tot això és insuficient? Sí. Què encara no s'ha materialitzat ni s'han vist les millores? En una part sí, com diu l'informe del Tribunal Superior de Justícia a la seva memòria anual, que encara queda molta feina a fer, i nosaltres per això donarem suport a aquesta proposició no de llei, amb l'esmena que hi ha presentat el PSM, perquè, com he dit al principi, en matèria de justícia, precisament, el Partit Popular no pot donar lliçons de millora en les infraestructures a l'illa d'Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc i com no pot ser d'altra forma, com no pot ser d'altra manera, agrair el suport de tots i cadascun dels grups parlamentaris respecte de la iniciativa presentada pel Grup Parlamentari Popular relacionada amb les millores dels jutjats d'Eivissa i Formentera. I dir-li, la veu discordant d'aquest debat, perquè hi ha hagut una sola veu discordant en aquest debat. El següent, cregui'm vostès, senyors del Grup Parlamentari Socialista, que si aquest diputat pogués tornar enrera els hagués ofert, sense cap tipus de dubtes, signar aquesta proposició de llei conjuntament, no tinguin cap tipus de dubtes que aquest diputat, si arriba a saber que avui la Sra. Costa ha estat la veu absolutament discordant d'aquest debat, a aquest diputat no li haguessin caigut els anells per dur-li la proposició no de llei a ca seva perquè la firmàssim conjuntament, Sra. Costa, no es tracta d'això. Aquí l'únic que ha fet aquest diputat és certificar un estat de coses i res més, de la mateixa manera que ho han certificat la resta de grups parlamentaris, sense entrar a més qüestions.

Miri, jo reconec el que hagi de reconèixer, efectivament, nosaltres varem governar dues legislatures i vostès varen governar les anteriors i possiblement l'estat dels jutjats era el mateix, aquí no hem de llançar pedres cadascun damunt el

nostre terrat, aquí hi ha un problema i aquí hi ha una solució i l'hem de cercar conjuntament, vostès i nosaltres.

(Remor de veus)

No entraré a discutir més qüestions sobre aquesta veu discordant i dissonant que s'ha escoltat avui aquí. Però jo ho lament, jo crec que vostè avui ha perdut una oportunitat de fer un debat en positiu, jo crec que avui el debat era un debat en positiu, constructiu, i no el que ha fet vostè aquí, Sra. Costa, avui vostè, i permeti'm que li digui amb tots els respectes que li tenc, que són molts, ha quedat vostè retratada, avui ha quedat vostè aquí retratada Sra. Costa i ho sap perfectament, i ho sap, ...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, un poc de silenci, per favor. Gràcies.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Ha perdut una oportunitat. I miri, Sra. Costa, vostè m'obri la porta a afegir més elements a aquest debat, miri, vostè parla d'*Ibiza Centro*, vostè parla d'aquest projecte que permetria, efectivament, dotar d'unes noves infraestructures judicials la ciutat d'Eivissa, parla, no sé si parla de 18 mesos, me pareix que ha dit 18 mesos, jo li faré saber, perquè veig que no ho sap Sra. Costa, que fa tres dies va arribar la documentació al consell insular respecte del projecte *Ibiza Centro*, sàpiga vostè que fa tres dies exclusivament i que està pendent de passar per la Comissió d'Urbanisme i Patrimoni. Si vostè no està assabentada de totes aquestes qüestions, Sra. Costa, jo li deman i li recoman que s'informi, que el Sr. Campillo molt bé sap aquestes qüestions, Sra. Costa.

I respecte de l'esmena del Grup Parlamentari PSM, l'acceptam, com no podria ser d'altra manera, perquè entenem que reflecteix molt bé una realitat amb tota la seva dimensió i que cerca, amb aquesta mateixa dimensió, ...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, un poc de silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... una solució absolutament necessària.

Moltes gràcies, incloent-la a vostè, Sra. Costa. Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Bé, acceptada l'esmena i també acceptada per part de la Sra. Costa, podem entendre que queda aprovada per assentiment.

Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus)

IV.2) Pregunta RGE núm. 2417/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de millora de les infraestructures dels centres educatius públics.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2417/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de millora de les infraestructures dels centres educatius públics.

Per defensar aquesta proposició no de llei, té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És sabut de tothom que una de les principals virtuts d'un bon mestre és la paciència. Quantes vegades no haurem sentit a dir dels nostres ensenyants la capacitat de resistència a les dificultats, la seva perseverança malgrat les condicions en què treballen, l'aguant que han de tenir per redreçar conductes rebels. Però creim també que la seva paciència té un límit i la seva indignació està justificada davant un fet que evidencia un greuge comparatiu, i més quan prové de qui té el deure de defensar allò que li és propi abans que satisfer necessitats d'altri.

Em referesc, naturalment, a la protesta més o menys explícita de multitud de mestres, de professors i de centres educatius de caràcter públic que, treballant amb males condicions als seus centres, amb infraestructures inadequades i de vegades pèssimes, veuen com la Conselleria d'Educació fomenta la creació de places escolars a centres docents privats, concertats o amb l'ànim de concertar-los. I crec que val la pena fixar-nos que el terme emprat per l'Ordre de la conselleria és: fomenta la creació de places; perquè aquí hi ha una de les directrius de la política educativa del Govern de la comunitat autònoma i del seu conseller, fomentar l'escola privada i l'escola concertada i, en més d'una ocasió, en detriment de l'escola pública. Basta veure com el Partit Popular afavoreix associacions com l'AFA, com posa a disposició terrenys per a l'Opus, *los Legionarios de Cristo* o la Fundació Àgora, o el decret de trilingüisme que afavorirà els centres que ja disposen dels mitjans o tenen més facilitat per aconseguir-los. O l'anunci de la concertació del batxillerat, o com publicita els vint centres més demandats, entre els quals curiosament n'hi ha setze de concertats; o com el director general d'Administració i Inspecció Educativa destaca millors resultats acadèmics a la xarxa privada.

El que ens ocupa avui i és objecte de la present proposició no de llei és l'estat lamentable en què es troben molts centres públics i com es necessita una actuació urgent per tal que es pugui treballar en unes condicions dignes i que garanteixin una bona qualitat. Sense un treball exhaustiu, s'han pogut detectar més de 40 centres amb greus mancances d'infraestructures i les condicions materials en què s'imparteix l'ensenyança. Només citaré a tall d'exemple alguns centres de cada illa, a Menorca, a Maó, un centre presenta les següents necessitats: revisió de les instal·lacions elèctriques i instal·lació de cablejat per poder accedir a Internet, reforma del pati de primària, clavegueram,

desnivell de terra, reforçament de parets i reixes, renovació de finestres que estan bloquejades i no s'obren, condicionament de l'antiga casa del porter com a aula, renovació de mobiliari escolar, principalment cadires i taules, cercar nous espais on condicionar la sala de professors i biblioteca del centre que, previsiblement, desapareixeran el proper curs ja que tripliquen el primer nivell. A Mallorca, a Palma, supressió de barreres arquitectòniques, reestructuració de la secretaria i els despatxos, construcció d'una dependència per al material d'educació física, substitució total de finestres i vidrieres del centre -fa anys que no s'obren ni es tanquen-, substitució de dues barreres exteriors, aïllament visual exterior per motius d'intimitat i seguretat, substitució de totes les baranes metàl·liques de les escales, augment de la potència elèctrica i valoració de la creació de noves línies, instal·lació d'un porter automàtic a infantil, adaptacions per a l'acompliment de la normativa en sanejament, les avaries són permanents i contínuament hi ha problemes de males olors, per la majoria de finestres entra aigua i fa malbé les parets i la pintura interior, la calefacció no arriba a moltes aules, etcètera. A Eivissa, a Sant Antoni de Portmany, malgrat ser de recent construcció, té deficiències, ja que els espais interiors són insuficients, necessiten una aula d'informàtica així com una aula de reunions per a educació infantil que es pogués utilitzar també com a magatzem, necessiten també la col·locació urgent de tendals als patis d'infantil i primària i un canvi del paviment de les pistes esportives, hi ha mancances de material didàctic a tots els cicles, així com de mobiliari i sobretot equips informàtics i audiovisuals. A Formentera, eliminació de barreres arquitectòniques, canvi de tot el tancat del centre, construcció de banys nous per a alumnes, construcció d'un gimnàs, construcció d'una aula per a l'atenció a la diversitat i desdoblament de grups.

I açò no més és una mostra, s'hi podria afegir que les ràtios són elevades a molts centres per l'increment de l'alumnat, falta personal per a alumnes amb necessitats educatives, personal auxiliar, problemes a cuines i menjadors. I són els propis mestres, els bons professionals de la l'ensenyança amb què comptam els que moltes vegades han de suplir amb el seu esforç i la seva voluntat les mancances materials que hi ha als centres i és gràcies a ells que l'escola pública és una escola de qualitat, malgrat les condicions en què han de treballar.

És urgent, per tant, que la Conselleria d'Educació realitzi un estudi en profunditat de les necessitats dels centres públics i elabori un pla de millora de les infraestructures que inclogui la valoració econòmica i la temporalització de les actuacions. Fins aquí el contingut de la primera part de la proposició no de llei. I a tot açò el gerent de l'IBISEC diu que no disposa de pressupost suficient per atendre totes les necessitats i mentrestant el conseller d'Educació pretén finançar obres a centres privats o concertats per un valor d'1 milió d'euros. El Govern es pot endeutar fins dalt per fer carreteres, però no té doblers suficients per atendre les necessitats dels centres públics.

Entrem ara a la segona part de la proposició. El Grup Parlamentari Socialista s'oposa a l'Ordre del conseller d'Educació i Cultura per al foment de la creació de places escolars a centres docents concertats i demana la seva retirada i que es destini el seu pressupost a finançar una part del pla de

millora de les infraestructures dels centres públics. És obvi que aquesta és la primera responsabilitat de la conselleria, com diu la Confederació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Balears resulta mal d'entendre que es pretengui invertir en ampliació de centres concertats que ja estan en bones condicions, sense invertir primer a deixar en condicions adients tots els centres del govern dels quals n'és titular.

El concert educatiu és una opció vàlida i certament compleix o hauria d'acomplir la finalitat de complementar l'administració quan aquesta no disposa de places suficients. Però de cap manera pot ser un objectiu dels poders públics l'estímul, el foment o la propaganda de les escoles privades concertades. És cert que existeix una diversitat d'escoles concertades i que n'hi ha que compleixen millor que altres el règim general dels concerts. És cert també que s'ha de respectar la voluntat dels pares a accedir a aquest tipus de centre, però la primera obligació de la conselleria és garantir un ensenyament públic de qualitat per a tothom i aquest hauria de ser el principal objectiu. I si el Govern volgués subvencionar qualche centre concertat, que n'hi ha que comparteixen també les mancances en infraestructures, ho hauria de fer amb els de caràcter social, els de les barriades, aquells que tenen problemes de subsistència econòmica quan reben amb excés de retard els mòduls dels concerts, aquells que no poden crear fundacions i associar-s'hi els pares perquè tanmateix no poden fer grans aportacions econòmiques al centre.

En el debat educatiu entren en joc tota una sèrie de conceptes que cal sospesar per tal de mantenir un equilibri entre ells, conceptes com el dret a l'educació, llibertat d'elecció de centre, qualitat de l'educació, equitat i funció compensatòria de l'educació han de ser compatibles. El Govern del Partit Popular pretén fer bandera de la llibertat d'elecció de centre com si aquest fos l'únic principi a defensar, com si aquest principi no fos garantit des de sempre o com si la llibertat d'elecció només l'haguessin de defensar per a uns pocs; sempre hi ha hagut llibertat d'elecció de centre dins els límits de la situació real de l'oferta educativa i aquí el Govern del Partit Popular tampoc no en sortirà, la llibertat no és tal sense equitat, s'ha de garantir que tots els centres educatius tinguin les condicions òptimes per desenvolupar la seva activitat docent. I copsam la desigualtat quan veim les mancances en les infraestructures, en les condicions en què s'imparteix l'ensenyança, amb el desigual repartiment dels alumnes amb necessitats educatives especials i amb els immigrants.

A conseqüència d'açò s'està configurant una doble xarxa educativa en la qual aquest alumnat pot accedir de manera més fàcil als centres públics que no als concertats i privats. Ja hem citat qualque vegada l'informe de l'Oficina de Defensa del Poble, del Defensor del Poble, l'any 2003, que adverteix dels perills de distribuir irregularment l'alumnat immigrant entre els centres educatius i fins i tot arriba a dir que s'han d'establir limitacions a la lliure elecció de centre quan existeixen raons que ho justifiquin.

I hem de tenir molt present també que una educació equitativa és aquella que compensa les desigualtats socials. Podem afirmar avui que existeix una discriminació positiva en el sentit de donar més recursos a aquells grups socials que més ho necessiten o a aquelles escoles que acullen majoritàriament

els infants més necessitats? Jo crec que no, i no és precisament aquesta política del Partit Popular que transfereix recursos públics a determinades escoles la que contribuirà a millorar els centres que més ho necessiten. És cert que hi ha un seguit de centres docents públics i concertats que es veuen desbordats de sol·licituds que no poden atendre, però què fa el Govern per solucionar aquest problema als centres públics? El mateix que hauria de fer als centres concertats, oferir-los una altra plaça a un altre centre, l'únic que ha de fer és assegurar-li que tindrà una oferta de qualitat.

El Govern del Partit Popular no pot planificar en funció dels centres que tenen més demanda sinó que ha de planificar en funció de les necessitats i les mancances dels centres per afavorir la igualtat d'oportunitats i l'equitat. L'escola no és mercat al qual es pugui aplicar la llei de l'oferta i la demanda. Si garantim l'equitat, si garantim la funció compensatòria de l'educació, si garantim que tots els centres estiguin en igualtat de condicions a l'hora d'impair l'ensenyança, si fomentam un repartiment equitatiu dels alumnes amb necessitats educatives garantirem una qualitat de l'ensenyança per a tothom que farà que la lliure elecció de centres deixi de ser un tema de debat.

El Grup Parlamentari Socialista demana que el conseller d'Educació i Cultura renunciï a les inversions que ha anunciat que destinarà al finançament d'obres als centres concertats i que destini aquests doblers a finançar en part les millores dels centres públics, perquè l'Ordre del conseller, entre d'altres coses, va en contra de la normativa dels concerts tant a nivell central com a nivell autonòmic i perquè introduirà desequilibris profunds en el conjunt de la xarxa de centres educatius de la comunitat autònoma.

Respectem els nostres centres públics, donem suport als nostres ensenyants, fem que treballin en unes condicions dignes i prioritzem l'escola pública com a garantia d'una educació de qualitat per a tothom.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat les esmenes d'addició RGE núm. 2932 i 2944/06, per defensar aquestes esmenes té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, i com crec que per a tots és evident, vull anunciar el nostre vot favorable a aquesta proposició no de llei. Estem absolutament d'acord amb els punts que es posen a votació, així com amb els motius que han dut a presentar-la i que aquí ens ha exposat el Sr. Bosch. De fet, tant d'acord estam amb la proposició no de llei que l'hem esmenada, a fi d'incorporar-hi un altre punt que creim que la completa i li dóna fins i tot coherència. Compartim, així mateix, com he dit, els arguments del Sr. Bosch i per tant intentaré no repetir-los, però si més no faré el possible per exposar quina és la situació actual de la Conselleria d'Educació respecte a inversions en centres educatius.

Parlem, com a primera qüestió, de l'esmena que pretenem introduir, senzillament aquesta esmena demana que aquest govern, aquesta conselleria, redacti un nou mapa escolar. No sé quantes vegades hem posat a votació la mateixa petició, amb proposicions no de llei, amb mocions, amb propostes de resolució, sempre, sempre el Partit Popular s'hi ha manifestat en contrari, però açò sí, amb excuses bastant peregrines: que ja l'estaven fent, que actualitzarien l'anterior, bé, en definitiva, excuses dilatòries per a no comprometre-se a redactar el que és l'eina bàsica de la planificació educativa. Perquè la redacció d'un mapa escolar no és una dèria d'aquest diputat ni del nostre grup parlamentari, és una vella reivindicació de la comunitat educativa i, a més, una necessitat absoluta si no volem que les obres en els centres es facin des de la improvisació, l'arbitrarietat o l'amiguisme. Perquè què és un mapa escolar? És l'estudi de les tendències poblacionals, de les mancances existents i de les mancances previsibles per elaborar una previsió d'obres amb calendari establert, per fer front a les necessitats actuals i futures del sistema educatiu en matèria de construccions o ampliacions de centres.

L'anterior govern va elaborar el mapa escolar 2000-2004, el qual va ser difícil i laboriós de realitzar, és cert, però que per a un període de quatre anys va establir les necessitats i les previsions per solucionar-les a partir de criteris objectius, quantificables i no subjectes al partidisme polític. I en açò, precisament, hi ha la motivació de què mai el Partit Popular hagi volgut fer un nou mapa escolar, un nou mapa escolar que hauria de ser 2004-2008, crec que es comprometria massa, no podria fer i desfer al seu caprici, no podria fer obres per criteris d'amiguisme polític, hauria de cenyir-se a les necessitats reals i no als seus interessos de partit o electorals.

Per açò no l'ha fet ni el farà, per açò ens vota en contra sempre de la nostra proposta i per açò, li dic, Sr. Bosch, presumiblement, si vostè ens accepta l'esmena també hi votarà avui en contra. Però també podria passar que ens donés la sorpresa remota que hi votés a favor, clar, li queda un any per a les eleccions i no tendria temps de fer-lo dins aquesta legislatura. En tot cas, durant aquesta legislatura no s'ha actuat en matèria d'obres en funció d'un mapa escolar sinó només en funció d'un criteri arbitrari emanat des de la Conselleria d'Educació.

Ben compatible i fins i tot conseqüència lògica del mapa escolar que proposam és la realització d'aquest pla de millora de les infraestructures als centres educatius públics que proposa el primer punt de la proposició no de llei del Grup Socialista; hi estam absolutament d'acord, encara que també dubtam molt que el Partit Popular ho accepti i, si ho accepta, que ho compleixi, perquè els vull recordar, li vull recordar Sr. Bosch, que una programació d'aquestes característiques el Govern ja en va presentar una, exactament el Pla d'infraestructures educatives de l'IBISEC que, sense cap criteri, açò sí, i sense cap estudi previ, però fixava la temporalització de les obres que fiava fer aquesta empresa pública.

Ara per ara, però, si miram el CD-ROOM que se'ns va entregar i on hi figuren les previsions, hem de dir que en molts casos qualsevol paregut amb la realitat és pura coincidència. Posaré exemples: a Menorca, ni una sola de les obres que programava l'IBISEC que figuren en el pla per a enguany s'ha

fet, ni una, ni tan sols s'ha començat, llevat de la que han acabat vostès que va deixar en marxa l'anterior govern, de les altres ni una, no s'han fet perquè ni tan sols s'han començat. On són, per exemple, la tercera i quarta fase de la remodelació integral de l'Institut Maria Àngels Cardona de Ciutadella, que s'havia de fer enguany. Ara a requeriments del centre, que es requereixen, que ja que l'altre govern va fer la primera fase i aquest l'ha acabat, que a veure què passa amb la segona i la tercera, des de l'IBISEC se'ls diu que s'ajornen *sine die* perquè no hi ha doblers. On és la tercera fase de reforma de l'IES Joan Ramis i Ramis prevista per al 2005, segons la programació de l'IBISEC? No en sabem res. Podríem parlar de les quatre aules més a Santa Àgueda, etcètera.

Bé, he parlat de Menorca perquè és el que més conec, però és que a Mallorca i a Eivissa tres quarts del mateix i açò sense parlar dels endarreriments d'allò que sí que es fa.

Sr. Bosch, (...) que vostè, han incomplert el programa que ells mateixos realitzaren, per tant igual li voten a favor perquè tanmateix no fan comptes complir-ho. I és que per a nosaltres una planificació és una sèrie d'objectius a complir, un compromís posat per escrit, per a aquest govern és només una eina propagandística, un CD-ROOM a repartir i a publicitar. Quan ens varen donar aquest CD, el duc aquí dins, de l'IBISEC, no ens donaven el llistat d'obres que es comprometien a fer, ens donaven un full propagandístic, només tenien intenció d'acomplir el que els convenia. Però sí que volien treure, amb la propaganda que en van fer, rèdits partidistes igual que han fet amb les quantitats pressupostades, ja n'hem parlat prou d'això, 55 milions d'euros el 2005, açò li serveix al conseller per ventar-se contínuament aquí dalt de gastar més que el govern del pacte, però les obres no les veim.

I aquí, llavors, podem observar el sentit de la nostra segona esmena, no basta que facin una programació si després alegrement l'han d'incomplir com han fet amb aquesta programació que ens van presentar de *motu proprio*, la de l'IBISEC, hem d'aconseguir que aquesta programació els comprometí. Per açò demanam que aquesta programació es presenti al Parlament en forma de comunicació, que sigui debatuda, que se'n facin propostes de resolució i que, en conseqüència, intentem que sigui qualque cosa més que una eina de propaganda del Partit Popular.

Passem ara, senyores diputades i senyors diputats, a parlar del segon punt de la proposició no de llei, fa referència a una temàtica molt debatuda en aquesta cambra, però no per açò menys important, per mor que suposa una injustícia, una font de discriminació, una il·legalitat i un motiu de crispació amb la comunitat educativa, em referesc naturalment a aquest engendrament jurídic que s'ha anomenat Ordre per al foment de places escolars a centres concertats, i que, en realitat, s'hauria d'anomenar ordre per regalar doblers als centres concertats elitistes que són de l'amistat del Sr. Conseller.

(*Rialles a la sala*)

El segon punt de la proposició no de llei demana que aquest Parlament forci al conseller a renunciar a fer aquests regals amb doblers públics dels ciutadans de les Illes Balears. No m'estendré gaire sobre el tema, ja l'he denunciat abastament,

ho han denunciat per activa i per passiva els sindicats de l'ensenyament, ho han denunciat associacions de pares, ho han denunciat moviments professionals. Ho he dit i ho tornam a dir: és una ordre il·legal, una ordre arbitrària que té com a única justificació afavorir uns determinats centres molt concrets.

Sabem que l'ordre va passar pels pèls el tràmit del Consell Escolar i sabem que és ara a consulta del Consell Consultiu, però sigui com sigui, i com un determinat sindicat ja ha anunciat que d'aprovar-se la durà als tribunals, estam convençuts que a una hora o altra es confirmarà la il·legalitat, jo estic convençut; il·legalitat que ve donada pel Reial Decret de concerts que només permet subvencions per a obres a centres de caràcter corporatiu, i aquí es pretenen concedir a centres que de cooperatius no en tenen ni l'ús de les pilotes.

Però de la il·legalitat ja n'hem parlat prou, parlem ara de l'esperit, que és el més important, que hi ha darrera aquest regal injustificat de doblers. I és que per entendre les motivacions reals d'aquest ordre hem de tenir l'enginy de donar la volta a l'argumentació oficial que repeteix una i altra vegada el conseller. Ens diu ell que aquesta ordre es fa per ajudar les ampliacions de centres concertats amb més demanda. Açò és la versió oficial. Però ara analitzem com han anat de bé les coses, intentem esbrinar quins són els motius reals. És ben senzill, basta saber que l'ordre està fet *a posteriori*. L'ordre és una fórmula que s'ha cercat, després d'haver decidit donar els doblers.

El conseller d'Educació va decidir en primer lloc que havia de fer aquest regal a uns centres molts concrets, pels motius que fossin i que podem imaginar tots i fins i tot deduir, afinitat ideològica, compromisos personals, el que sigui. Pel que sigui va decidir que havia de fer un favor a alguns centres molt concrets, centres que per cert no tenen mancances d'infraestructures, no tenen cap mancança d'infraestructura, sinó tot el contrari, són els que estan més ben dotats. I després d'haver-ho decidit, va cercar la justificació legal per fer-ho. I aquesta va ser tenir més demanda, una altra vegada hagués estat que són més alts, més baixos, és igual, tenir més demanda, açò convenia. Si aquesta no hagués anat bé, se n'hagués inventat una altra perquè la motivació no era donar solució a un problema, la motivació era donar-los directament els doblers. No era posar solució a una problemàtica, sinó tot el contrari, inventar una problemàtica per justificar una decisió.

En definitiva, ens trobam amb una passa més d'aquesta espiral de despropòsits que és la política educativa d'aquest Govern. Una política educativa que es basa en amagar les intencions reals i amb açò no compar a ningú amb en Tallierant, açò que quedi clar, en amagar les intencions reals, sota capes de propaganda i de sota mà, afavorir l'ensenyament elitista d'alguns centres molt concrets. Açò és la realitat i açò ens toca aguantar, açò és el que li toca aguantar a la comunitat educativa de les Illes Balears. Donarem suport al segon punt de la proposició. I és ben trist que aquest Parlament hagi de votar sobre una temàtica que hauria d'estar assumida per qualsevol responsable polític, que els doblers públics no s'han de desviar per afavorir interessos privats. És lamentable, però també molt significatiu que el Partit Popular a hores d'ara encara no ho tenguí clar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds la Sra. Rosselló.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Per favor, si són tan amables. D'aquí una horeta haurem acabat.

Sra. Rosselló té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria silenci.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...senyores diputades. Bé, és evident que després dels dos portaveus que m'han precedit, com no pot ser d'altra manera, hauré de reiterar alguns dels arguments que ja s'han dit en aquesta tribuna, però és evident que un tema tan important com és l'educació. I tenint en compte que en aquest moment, en el nostre entendre, se troba a l'ull de l'huracà val la pena no reiterar per reiterar, sinó recordar a tots aquests diputats i diputades la situació en què es troba en aquest moment l'educació a les Illes Balears. Vagi per endavant el nostre suport i per tant, votarem a favor de la proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista, per entendre que tan en els seus dos punts com també en la seva exposició de motius, retracten i demanen unes actuacions molt clares i molt concretes al Govern, a les quals nosaltres evidentment no només donam suport, sinó que creim que s'han de fer d'una manera ràpida.

Dir, no per reiterar, però sí per recordar, que la situació dels centres educatius públics s'agreuja cada vegada més per distints motius que evidentment no hi entraré. Però sí fa falta que esdevengui una prioritat de la política del Govern. El Govern té altres prioritats, evidentment, però pareix que la prioritat respecte l'educació no existeix i és més bé una qüestió que està en el cinquè o sisè lloc. No només pel que fa a la dotació econòmica i el tema de finançament, que ja s'ha dit, s'estimen més fer grans infraestructures, autopistes i endeutar-se fins allà on faci falta, però quan parlem d'educació això ja és una altra història. Per altra banda també, perquè és necessari millorar l'atenció pedagògica, dotant-la de més recursos.

Ja s'ha dit també en moltes d'ocasions, no només avui, que a l'escola pública s'acumulen un seguit de situacions, de problemàtiques diverses que requereixen precisament una gran atenció. Ja s'ha dit, la població de les Illes Balears té uns nivells de formació més baixos de tot l'Estat i les taxes més elevades de fracàs escolar. I sabem que un 30% del total de l'alumnat de centres educatius de les illes no superen l'Educació Secundària Obligatòria. Però en molts casos, alts càrrecs de la Conselleria d'Educació diuen d'una manera ben

clara i davant tota la comunitat educativa que precisament els que tenen les taxes millors quant a rendiment escolar són els de l'escola privada concertada. I no els suposa cap problema això, quan precisament el que s'hauria de fer és cercar mesures i per tant, intentar cercar mesures en aquest àmbit a l'escola pública. També sabem que a les Illes Balears tenim el percentatge més elevat de l'Estat d'alumnat estranger i a més, hi ha un 7,8% que estan escolaritzats als centres públics i un 3,7% als centres concertats.

Per tant, són indicadors, n'hi ha més, de què els nivells de diversitat cultural, lingüística, educativa és molt elevat. També un dels indicadors que s'esmenten en aquesta proposició no de llei és l'augment del nombre d'alumnat, degut per una part a l'augment d'índex de la natalitat. I també per altra banda a l'augment del nombre d'alumnat estranger que ha provocat també moltes més necessitats, tan a nivell d'infraestructures com a nivell pedagògic, sobretot en els centres públics. Fins i tot alguns amb sobresaturació d'alumnat.

Per tant, nosaltres entenem que els dèficits són clars i tenint en compte allò que s'esmenta en aquesta proposició no de llei, és absolutament necessari fer front en aquestes necessitats. Per tant, una de les qüestions importants és tenir unes infraestructures educatives com cal. Ja s'ha dit i també ho hauré de recordar, que hi ha moltes mancances per part de l'escola pública. L'IBISEC té dificultats pressupostàries per acabar obres compromeses a diversos centres. Jo evidentment posaré un parell d'exemples, Col·legi Públic d'Es Pont (Son Gotleu), no s'hi poden fer obres d'ampliació del pati; Cas Capiscol; Institut de Son Pacs; escola de Puigpunyent. Són centres educatius allà on l'IBISEC ha dit que no disposava de suficient quantitat pressupostària per poder-hi fer front, quan en el Pla d'infraestructures se'ns havia dit d'una manera molt clara i amb "autobombo" que totes aquestes actuacions se farien de manera adequada.

A més d'aquestes mancances que ja s'han dit, més de 40 centres públics tenen deficiències respecte les seves infraestructures. També, com saben vostès, hi ha el Reial Decret 1537/2003, de 5 de desembre, que parla dels requisits mínims dels centres escolars. Hi ha molts de centres escolars, majoritàriament, públics que tenen mancances importants respecte a allò que han de ser les infraestructures idònies per dur endavant una educació com cal. Què passa? Nosaltres consideram que davant d'això el que se fa, ja s'ha dit també, és prioritzar altres necessitats i sobretot, se vol aprovar una ordre per donar 1 milió d'euros a l'escola concertada i sobretot a determinades escoles concertades. Per això nosaltres el que volem dir és que estam absolutament d'acord amb el primer punt de la proposició no de llei, perquè davant totes aquestes necessitats, és absolutament necessari fer un pla de millora de les infraestructures dels centres educatius públics i incloure una valoració econòmica, així com una temporalització de les actuacions.

També hem de dir que donarem suport a l'esmena del PSM en aquest punt, perquè entenem, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, que el primer de tot que s'ha de fer és analitzar les necessitats. Segona cosa, una vegada analitzades les necessitats, el que s'ha de fer és planificar. Per tant, el mapa escola és una...

(Remor de veus)

Jo demanaria..., si pot ser... És que el Sr. Conseller tot el temps m'està parlant...

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, té vostè raó. Jo demanaria que cadascú assolís el seu paper. Moltes gràcies.

(Continua la remor de veus)

Sr. Conseller per favor.

Continuï, Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President.

Llavors nosaltres entenem que la primera qüestió que s'ha de fer és analitzar quines són les necessitats, una vegada analitzades les necessitats, evidentment posteriorment s'ha de fer una planificació de les actuacions. Fer un mapa escolar, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, això hauria de ser un tema que ja no se n'hauria de parlar en aquesta cambra. És una responsabilitat que ha de fer el Govern i per què? Perquè és el que permet saber què és allò que fa falta i en funció de les necessitats, fer una planificació que comportarà quin finançament se necessita, quines actuacions s'han de fer en determinats centres educatius, quines actuacions s'han de prioritzar. Resulta que aquí se fa tot a l'inrevés, se decideix per part del Govern allà on s'ha d'ajudar i després en funció d'això se planifica. M'agradaria parlar molt breument del Pla d'infraestructures que ens varen vendre, vull recordar, a principi de legislatura, com si fos una cosa magnífica que arreglarien tots els problemes educatius amb el Pla d'infraestructures, amb la quantitat d'obres que durien a terme i com ja s'ha dit, moltes d'elles no s'han fetes, algunes ni tan sols estan escrites enlloc perquè han desaparegut i l'únic que se fa és voler actuar intentant afavorir determinats centres.

Per tant, absolutament d'acord amb el primer punt i l'esmena del PSM. Entenem que això ja no s'hauria de plantejar sinó que s'hauria de fer. I en segon lloc és evident que també donam suport al segon punt de la proposició no de llei, la qual planteja una qüestió que en el nostre entendre és molt clara. És a dir, s'ha de renunciar a unes inversions que té previst dur a terme la conselleria a determinades escoles privades concertades, que com hem dit, s'hi destinen 1 milió d'euros a aquests centres, per ampliar l'oferta educativa i fomentar més places escolars. I que sobretot determinats centres, que tots ja sabem quins són, han sortit fins i tot publicats, que ja tenen un interès per a aquestes ajudes.

Nosaltres consideram que abans de dur endavant qualsevol actuació d'aquestes característiques i sobretot tenint en compte que aquest ordre és il·legal, el que s'ha de fer és prioritzar les actuacions per part de la conselleria d'aquells centres públics

que tenen unes necessitats molt clares, que estan a més contemplades per diferents sindicats, sinó que estan absolutament convençuts que per la pròpia conselleria. Per tant, el que s'ha de fer és actuar a l'escola pública i que és allà on esdevenen les majors necessitats.

També volem dir que l'esmena del PSM, nosaltres també hi estaríem d'acord, tenint en compte que el més lògic és que la conselleria faci aquest pla i una vegada fet, se presenti en el Parlament per conèixer quina és la intenció de la Conselleria d'Educació per actuar respecte les infraestructures en educació.

Per tant i per acabar, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei, com entenem que no pot ser d'altra manera. I sobretot per entendre, com hem dit també en moltes altres ocasions, que la responsabilitat del Govern de les Illes Balears és en primer lloc que l'escola pública, allà on hi ha la majoria de problemàtiques, tan a nivell pedagògic com a nivell d'infraestructures, ha de ser l'absoluta prioritat d'aquest Govern. I per què? Perquè és absolutament la seva responsabilitat.

I en segon lloc, demanam que d'una vegada per totes aquest Govern, no només en aquest tema, també en molts d'altres, però ja que parlem d'educació, sigui capaç sobretot d'analitzar quines són les necessitats que poden tenir els centres educatius i a partir d'aquí que planifiqui, no que faci el contrari. Que el que faci sigui en funció de les necessitats que aquest Govern vol cobrir de determinats sectors educatius, idò en funció d'això destini els doblers públics per no només donar cobertura a determinats centres. Nosaltres el que demanam és que s'actui amb responsabilitat i per això, que se planifiqui i en funció d'això, actuar i que hi hagi una oferta educativa per a tots els ciutadans d'aquestes illes en igualtat de condicions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La força dels mites és indiscutible, els mites que difícilment resisteixen un sol *round* quan s'enfronten a la realitat, tenen una gran força persuasiva. De fet, en política és més important l'elaboració de mites que la realització de realitats. Perquè no crec que el PSIB, qui presenta la moció avui, pugui resistir un debat entre allò que ha fet aquest Govern i allò que va fer el Govern del pacte de progrés en matèria d'infraestructures educatives. El PSIB no resistiria un debat de fets, un debat d'actuacions, un debat de realitats, no un debat de mites.

La intenció del PSIB ha de ser una altra, evidentment, que se (...) una guerra de xifres allà on la gestió del pacte de progrés hi sortiria mal parada sense remei, la intenció és un altre. A un any vista de les eleccions se tracta de fer electoralisme i l'educació, ells ho saben, n'és un element primordial. La intenció del PSIB no és cap altra que presentar

el PP com els protectors dels col·legis privats i religiosos davant la *gauche divine*, convertida un pic més en els "pigmalions" de l'escola pública. Se tracta de despertar entre la societat balear el mateix mite de sempre, el PP, la dreta de sempre, partidari de l'escola privada, l'escola dels rics, l'escola elitista, l'escola catòlica, tot dins un mateix sac. I per contra, l'esquerra pareix com la partidària de l'escola pública, l'escola dels pobres, no elitista i l'escola laica.

Es tracta de renovar el mite, el mateix mite de sempre. Un mite no s'avalua per si és veritat o no, per si és real o no ho és, sinó per la seva eficàcia i la gent s'ho empassi sencer. I els socialistes, si en qualche cosa poden donar lliçons, és en l'art de fer propaganda. Els mites, a ser possibles, han de ser simples i han de respondre a la típica disjuntiva exclusiva, maniquea i binària, rics-pobres, privat-públic, catòlic-laic, donar doblers als amics-ser neutral. O una cosa o l'altra. Intentaré desfer però aquest mite amb dades objectives. Som conscient però que la raó i la realitat són instruments insuficients per destruir-los.

Anem al primer punt de la proposició. Ens demana un Pla de millora d'infraestructures dels centres educatius públics, acompanyat d'una valoració econòmica i d'una temporalització. Dir que fa dos anys quan se va crear l'IBISEC, el conseller ja va presentar un Pla d'infraestructures educatives. Repetesc, fa dos anys el conseller Fiol ja va presentar un Pla d'infraestructures educatives, un pla que tenia una temporalització de 8 anys, dividit en dos períodes, 2004-2007 i 2008-2011. Aquest Pla d'infraestructures contenia el centre allà on s'havia de realitzar la intervenció, el tipus d'intervenció que s'havia de realitzar, fos reforma, nova construcció, o ampliació i l'any d'acabament de l'actuació, 3 (...). La valoració econòmica se feia per illes. A Mallorca s'hi preveia destinar 145 milions d'euros, a Menorca 20 milions d'euros, a Eivissa 35 milions d'euros. En total, el pla preveia entorn de 190 actuacions importants i el pressupost necessari previst per poder-les dur a terme pujava a 210 milions d'euros.

El criteri bàsic que se seguia llavors per a la redacció d'aquest pla, fou la planificació que figurava en el mapa escolar vigent a les Illes Balears. És ver, que a més de les incloses en el mapa escolar també s'hi afegiren altres actuacions que vàrem considerar que també eren necessàries. Abans d'entrar a jutjar la conveniència de si després de 2 anys escassos de desplegar aquest Pla d'infraestructures, val la pena o no plantejar-se fer-ne un altre de nou, crec que convendria veure, analitzar com s'ha estat desplegant aquest Pla d'infraestructures de l'any 2004. Com deia, no em puc resistir a comparar allò que va fer el pacte de progrés i allò que ha fet aquest Govern en infraestructures educatives. Comparin les xifres, mentre el pacte invertia en tota la legislatura 60 milions d'euros, el Govern actual un any abans que acabi la legislatura, ja du invertits 118 milions d'euros. Llev els decimals i vaig arrodonint les xifres.

Durant els anys 2004 i 2005 en obra acabada, l'IBISEC ha gastat 66 milions d'euros. I ara mateix l'IBISEC està executant obres per valor de 51 milions d'euros. En total l'IBISEC ha invertit fins a dia d'avui, 118 milions d'euros. Aquest Govern per tant, ja ha duplicat en aquests moments la inversió que va fer el pacte de progrés en tota la legislatura passada. I esperam que fins a finals d'aquesta legislatura se n'hagin invertit 69

milions d'euros més, que ara mateix s'estan licitant i contractant. Això, per no tenir en compte els 73 milions d'euros d'actuacions projectes i que encara no estan pressupostades. En acabar la legislatura, l'IBISEC se plantarà en torn de 187 milions d'euros executats, no projectats. El triple senyors diputats d'allò que va invertir el pacte de progrés. Si a aquests 187 milions hi sumam allò que hi ha projectat, però no pressupostat a l'actual Pla d'infraestructures, aquests 73 milions d'euros més, estam parlant de 261 milions d'euros, superant per tant, les xifres previstes inicialment pel pla d'ara fa dos anys, que eren de 210 milions d'euros, com ja he dit abans.

Si passam ara a les actuacions concretes que s'han fet, també les diferències dels nostres "pigmalió" de l'ensenyament públic durant la legislatura passada i el Govern del Partit Popular d'ara són ben contundents, són claríssimes. Comparem, el pacte de progrés va construir un total de 2 centres de primària en 4 anys, 2. El conseller Fiol, que du entre cella i cella liquidar l'ensenyament públic i potenciar l'ensenyament privat, ja n'ha construït 7, en té 10 en execució i en té altres 8 en contractació, en total 25. A finals d'aquesta legislatura ens plantarem en una comparativa que deixa al seu lloc els nostres defensors de l'ensenyament públic, 2 centres contra 25. Escoltin bé, 2 contra 25. Nous instituts d'ensenyament secundari. Aquí el pacte se va comportar un poc millor, 7 centres nous en tota la legislatura. Per contra ara mateix l'IBISEC ja n'ha construït 6, n'hi ha un altre en obres i en tenim 2 en licitació. Al final de la legislatura ens plantarem en 9. En temps del pacte 7 davant 9 del Partit Popular. En total, si sumam infantil, primària i secundària, aquest Govern haurà creat entorn d'unes 10.000 places escolars noves.

Però l'IBISEC no només ha fet centres nous, també ja té acabades 44 ampliacions de noves unitats educatives, 13 més estan en obres, 9 en contractació i 22 en projecte. En reformes té acabades 12 actuacions, 12 estan en obres, 3 en contractació i 5 en projecte. En instal·lacions 16 acabades, 8 en contractació i 15 en projecte. En qualsevol apartat que ens movem, aquest Govern sempre està molt per damunt d'allò que va fer el pacte de progrés en 4 anys, molt per damunt. Tot això al marge de petites obres menors de manteniment i petites millores que s'han anat fent, canvis de teulada, reforma de fusteria, supressió de barreres arquitectòniques, instal·lació de 60 parcs infantils i un llarg etcètera. No negam que molts de centres encara necessiten de reformes i precisen de més manteniment. Però la comparació entre uns i els altres continua sent abismal. Però el que no feim nosaltres és elevar unes mancances puntuals a categoria, com s'ha vengut fent en aquest debat.

Queda clar, per tant, la conveniència de concloure l'actual Pla d'infraestructures abans de redactar-ne un altre, atès el seu grau altíssim de compliment respecte de les previsions que se feren l'any 2004.

En relació al segon punt de la proposició no de llei, també hi votarem en contra. Efectivament, el Govern té previst posar en marxa una línia de subvenció d'1 milió d'euros per finançar, fins un màxim d'un 60%, obres de centres educatius privats concertats que tinguin demanda. Aquests centres, de no ajudar-los, no serien capaços per si mateixos de fer aquestes obres d'ampliació, perquè contràriament a allò que diu el mite, no

comptem amb una economia diguem que pròspera. Aquestes obres hauran d'anar encaminades a ampliar línies o augmentar el nombre d'aules per curs. L'objectiu polític que persegueix aquesta mesura és ben clar, donar resposta a la lliure elecció de centre dels pares, ja que són precisament aquests centres, els centres concertats privats, els que són més sol·licitats i per tant, els que necessiten augmentar més en nombre de places per donar resposta a la demanda que tenen. Per altra banda, són també les places que surten més barates a l'administració, concretament la meitat.

Ara bé, estam parlant d'1 milió d'euros, 1 milió d'euros que dedicarà aquest Govern a finançar obres dels col·legis concertats que tinguin demanda, davant els 180 milions d'euros que haurà dedicat al final de legislatura a finançar l'escola pública. 1 milió davant 180. Això és aprofitat per l'esquerra per estimatitzar el Partit Popular, que consagra el Partit Popular com a partit que defensa l'església catòlica, els col·legis privats, els col·legis dels rics, dels seus amics. L'anècdota senyors meus, una vegada més, s'eleva a categoria, 1 milió davant 180 milions. Això serveix perquè els màxims defensors de subvencionar el que sigui, l'esquerra, ressuscitin el mite, una vegada més, públic-privat, pobres-rics, elitistes-no elitistes, laic-catòlic, etcètera.

Potser els arguments que els he donat sonen massa a excuses per fer-se perdonar. Jo personalment Sr. Conseller, com que l'esquerra no li concedeix la més mínima superioritat moral en educació, l'animaria que no demanés perdó, que no es deixés perdonar. I per això, l'animaria a què incrementés aquesta partida d'1 milió d'euros per finançar les obres de concertats privats allà on existeixi demanda, per així avançar la lliure elecció de centre.

(Remor de veus)

Sí, sí que l'incrementés. Preu per preu, el cost polític ja l'hem pagat i tanmateix faci el que faci, el mite, el mateix mite que associa l'esquerra en l'ensenyament públic i la dreta amb el privat, romandrà intacte, faci el que faci. En què el mite, com tots els mites, no resisteixi ni un primer *round* quan s'enfronta a la realitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el grup presentant per acceptar o rebutjar les esmenes i per contradiccions, si n'és el cas, per un temps de 5 minuts. Sr. Bosch té la paraula.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No entraré en la valoració d'intencions que fa el portaveu del Partit Popular, discutir tòpics crec que no és el cas. En tot cas sí que m'agradaria fer constar que els nombres que es fan des dels pressuposts de la conselleria, són nombres falsos. I són nombres falsos perquè repeteixen en un pressupost i en un altre, un munt d'inversions que són les mateixes. Com a mínim 11

centres que figuraven ja en el pressupost del 2005 tornen figurar en el pressupost del 2006 i no són inversions plurianuals, sinó que són les mateixes quantitats que es repeteixen en un i en un altre.

A Palma, el Col·legi Públic Son Pizà en el 2005 i el 2006. A Sa Pobla en el 2005 i 2006 i no són inversions plurianuals. A Sant Josep d'Eivissa, Col·legi de Sant Jordi, Valldemossa, Pollença, Felanitx, Santanyí, Muro, Algaida, Ariany, Inca... Tots aquests centres figuren en els dos pressuposts, 2005 i 2005...

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

Per tant, els nombres són falsos i la conselleria ens enganya amb els pressuposts...

(Continua la remor de veus)

Açò d'entrada. Evidentment hi havia un Pla de l'IBISEC, però com ha dit el Sr. Riudavets, l'execució d'aquest pla no s'assembla a la realitat. Dels 40 centres i busques que hi ha detectats amb dificultats en infraestructures, només 4 o 5 figuren en les actuacions programades. Per tant, no podem creure de cap manera amb aquest Pla de l'IBISEC.

Dir tal vegada també, entre altres arguments, que els ajuntaments del Partit Popular durant la passada legislatura posaven un i altre entrebanc per firmar convenis per a la construcció de centres escolars, i açò eren entrebancs que el Partit Popular posava al pacte de progrés per evitar que l'ensenyament públic avançàs.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

Crec que només amb aquests simples arguments ja queda desacreditada l'argumentació que pretenia com a sòlida per argumentar allò que el Partit Socialista està denunciant en aquests moments.

Allò que nosaltres denunciem és que no s'ha de programar en funció de la demanda, sinó que s'ha de programar en funció de les necessitats. S'ha de donar prioritat als centres públics, prioritat, aquesta és l'autèntica política educativa que s'ha de fer. L'ordre per al foment, i dic bé, el foment de construcció d'aules en centres concertats és una ordre que fomenta les desigualtats i aprofundeix en la fissura que hi ha i que de cada vegada és més gran entre la doble xarxa que s'està configurant en aquesta comunitat. La prioritat són els centres públics, la llibertat s'ha de fer amb equitat: llibertat sense equitat no és vertadera llibertat, i açò és allò que nosaltres defensam des del Grup Parlamentari Socialista.

Vull donar les gràcies al Partit Socialista-Entesa Nacionalista i també a Esquerra Unida i Els Verds perquè donen suport a la nostra proposició. He de dir que acceptarem les dues esmenes que ens ha proposat el Sr. Riudavets perquè crec que amb ells compartim açò que defensam per damunt de tot: la defensa de l'escola pública com a única garantia de llibertat i com a única garantia d'igualtat d'oportunitats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch.

(Remor de veus)

Quina alegria que hi ha avui, quina...

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

(Rialles)

24 vots a favor, 29 en contra, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió parlamentària.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS